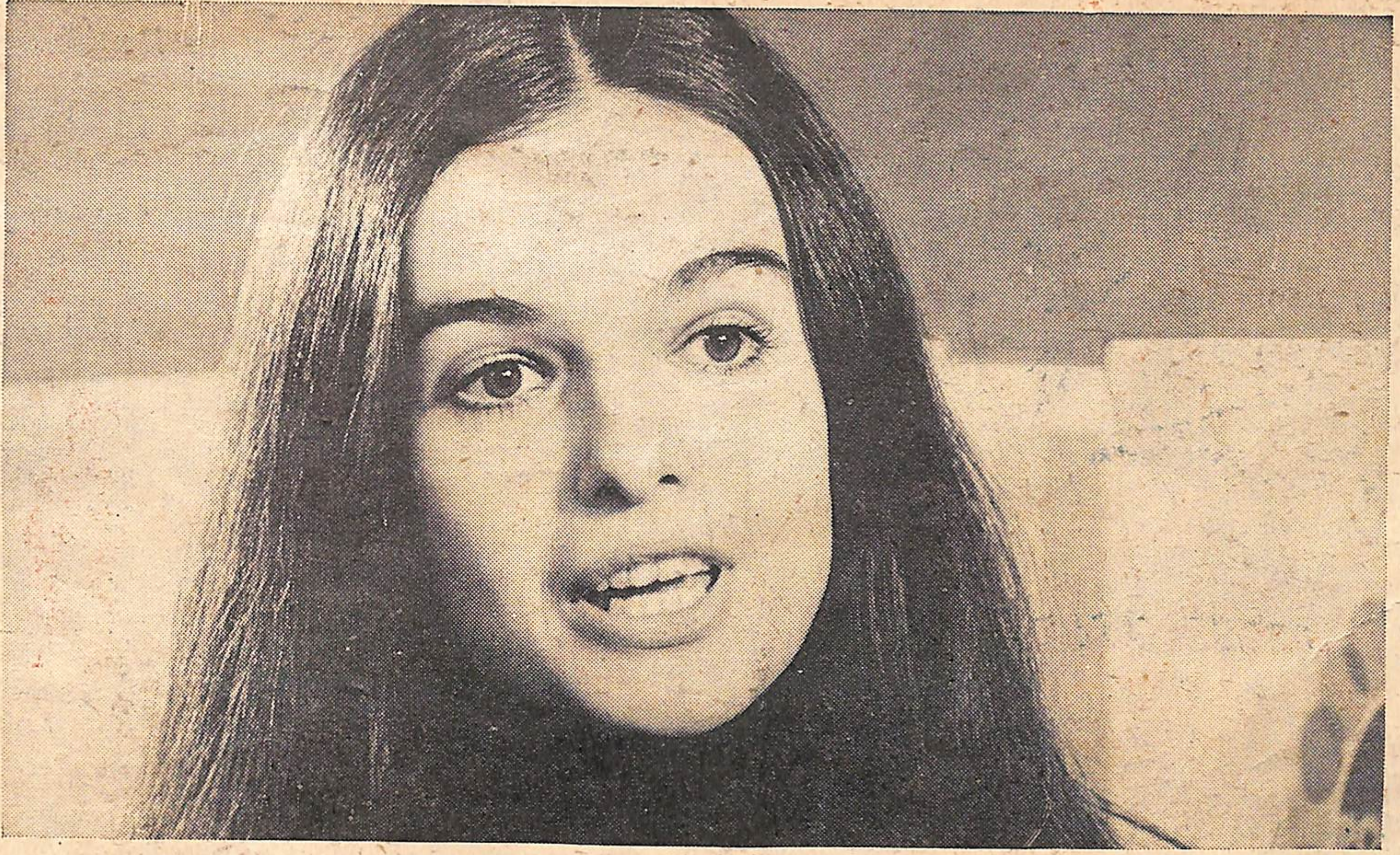
Akbaba

Akbaba Toto OYNAYIN
5000 Liraya KADAR
KAZANIN

— «Benim için mühim olan BEYAZLIKTIR!..»

ORHAN
ÖZDEMİR

"Oh, AEG!"

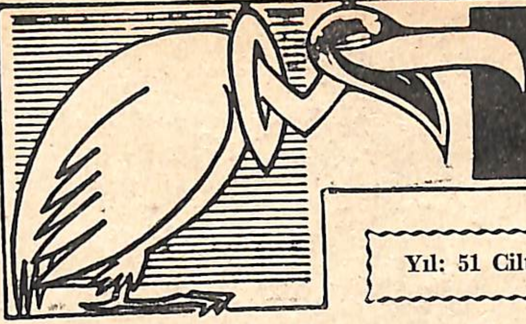
"İnce duvarlı.
Ve yekpare emaye...
İçi ferah, geniş, pırıl pırıl.
Dışı derli toplu.
Yüksek randımanlı
'roll-bond' tipi evaporatör'ü
yekpare alüminyumdan.
Buzlukları da alüminyum.
Özel etliği var.
Rafları ayarlanabilir.
Soğuk kontrol damlalığı,
yiyeceklerin niteliğine uygun
bir soğutma sağlar.

Dünyaca ünlü
AEG kompresörü ile
donatılmıştır.
5 yıllık garantisi
bütün dünyada geçerlidir.
Oh, çok rahatım...
Bilerek aldım!"

POLİ-ÜRETAN'lı AEG

"birinci marka"

Yıl: 51 Cilt: 25 Sayı: 32 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 25 Temmuz 1973 * Fiyatı: 150 Krş.

BAŞLADI!

SEÇİM kampanyasının «resmen» ne zaman ve nasıl başlayacağı bellidir. Ama insan sabırsızlığı kanun nizam tanımaz. Bir ülkede partiler ve tek tek politikacılar her konuda davranışlarını ayarlarken seçim kaygısını ön plâna almaya başladıkları zaman kampanya açılmış demektir.

Yurdumuzda birkaç haftadır bu durum doğmuş bulunuyor.

Nasıl bir şey olacak 1973 kampanyası?

Gözlemcilerimiz ağız birliği etmişcesine:

— Çok çetin olacak, partiler var güçleriyle çekişecek, diyorlar.

Aslında güç denemelerinin çetin ve çekişmeli olmasına sevinmek gerekir. Kuralların dışına çıkılmaması şartıyla en güzel futbol en sert oynanandır. Rekorlar en çekişmeli yarışlarda kırılır. En iyi güreş yahut boks en çetinidir.

Ama, kuralların içinde kalınması şartıyla!

Güreşe boks, boksa güreş karışırsa, futbolcular itişip koşucular tekmeleşmeye başlarlarsa, yâni kurallar çiğnenirse her şeyin tadı kaçıverir. Kördövüşlerinin patlak vermesi tehlikesi de o zaman belirir.

İçine girdiğimiz seçim kampanyasının da çetin geçip geçmiyeceğini değil, bu kampanya sırasında kuralların çiğnenip çiğnenmiyeceğini düşünmemiz gerekir her şeyden önce.

— Hangi kurallar? diyebilirsiniz.

Elbette seçim kampanyalarının spor karşılaşmaları gibi belirli ve yazılı kuralları yoktur. Ancak, kördövüşleri genellikle herkes için tehlikeli olduğuna ve öyle karambollardan kimin kârlı çıkacağı kestirilemiyeceğine göre, tarafların hiç değilse kendilerini düşünerek bazı sınırlar içinde kalmaları beklenir.

Türkiye'nin 1961 yılından bu yana geçirdiği bütün seçim kampanyalarında kalın hatlarla «ortanın sağındakiler» ve «ortanın solundakiler» diye adlandırabileceğimiz iki taraf olmuş, bu taraflar birbirlerine en çok bir temel silâhla yüklenmişlerdir:

Yabancılara satılmışlık suçlaması.

12 Mart Muhtırasına kadar yurdumuzda her gün karşılıklı suçlama çığlıkları duyulurdu:

— Namussuz Amerikan uşağı!
— Alçak Rus ajanı!
— Vatanı satıyorsun!
— Efendilerinden para alıyorsun!
— Bütün iş adamları kompradordur!
— Bütün solcular haindir!...

Muhtıradan sonra bu çirkin atışmanın yarısı kesildi: Sol kanat susmadıysa da sesi pek güç duyulur oldu. Sağ kanat ise suçlama haykırışlarını âdeta bir monolog halinde sürdürdü.

Yazık ki hâlâ da sürdürüyor.

Türkiye İşçi Partisinin rahmetli oluşundan bu yana sol kanatta tek başına kalan Cumhuriyet Halk Partisi lideri yahut yardımcılarının karşı taraftakilerden kimse için satılmışlık, kompradorluk, yabancı uşaklığı gibi suçlamalar savurdukların duymadık. Sağ kanattaki bütün partiler ise hemen tam kadrolarıyla eski teranelerin değişik biçimlerini CHP. liderinin şahsı üstünde yoğunlaştırarak sabah akşam tekrarlamaktalar.

Görüntünün insanı özellikle üzen yönü şu:

Bu yıla kadar politikamızdaki çatışmalar hep eski CHP. — DP. ikiliğinin, hattâ denilebilir ki eski İnönü — Bayar çekişmesinin gizli ya da açık devamı olmuştur. İnönü'nün aktif politikadan çekilmesiyle ilk kez 1973 sonbaharında Türk halkı aynı yaşlardaki iki Cumhuriyet çocuğunun liderliğini ettiği iki büyük parti arasında bir temel tercih yapma fırsatına kavuşuyor. Gönül isterdi ki iki tarafın üslûbu da bu yeni şartlara uygun olsun. Oysa Süleyman Demirel'in o konuda AP. üyelerine modern politikacılık örneği verecek yerde basmakalıp suçlamaları tekrarlamakta kimseden geri kalmadığını şaşkınlıkla izlemekteyiz.

Niçin böyle oluyor bu?

Günümüzdeki durumun bir özelliği var:

Sol kanatta CHP. tek başına. Ne dediği, ne istediği ince ayrıntılar ve keskin çizgilerle belirli. Kendi müşterisine yapacağı satışta bugün için rakibi yok.

Sağ kanatta ise partiler kalabalık. Program bakımından birbirlerinden nasıl ayrıldıkları belirsiz. Müşteriye yapılacak satış ve reklâmda herbiri ötekilerin rakibi. İşte o yüzden programa dayanamadıkları yerlerde ucuza ve kolaya kaçarak aralarındaki çekişmeyi bir «CHP'ye kim daha çok bindirecek?» yarışı durumuna getiriyorlar.

Oysa birçok konularda bıçağın kemiğe dayanmış olmasının acısını çeken halkımız için şu 1973 yılında suçlamalar, atışmalar, dalaşmalar önemli değil. Dertlere kimin, ne zaman, nasıl çözüm bulabileceğinin tartışılması önemli.

Eğer sağ kanat partileri suçlamadan çok, program yapma ve anlatmaya başlamaz da bugünkü tutumlarını sürdürürlerse er geç aynı düzeyde tepkilere yol açarlar. Ondan sonra da 1973 seçim kampanyasının kördövüşüne dönmesi kaçınılmazdır.

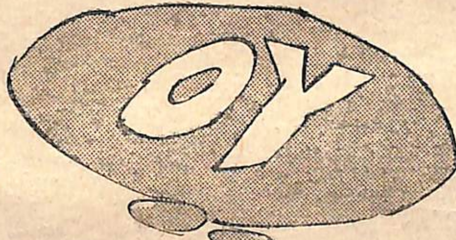
Tekrar edelim ki kördövüşlerinden kimin kârlı çıkacağı belli olmaz.

Ama her halde o kârlının çilekeş halkımız olmayacağı bellidir.

AKBABA

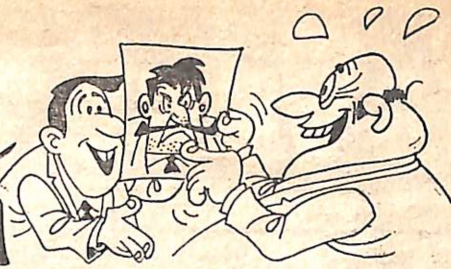

— Ahmet Tahtakılıç CHP'ye girdi. —

«Avuçlarımda hâlâ sıcaklığın var, inan!..»

HABERİ gazetede okudum. Bir ilândı bu... Diyordu ki:

«Çatık kaşlı otuz yaşından gün almamış erkekler aranmaktadır. Şu adrese birer fotoğraf ve kimlik belgeleriyle başvurmaları»

Evde valide olsun, dışarda arkadaşlar olsun, bana her zaman:

«Ulan amma çatış kaşlı adamsın ha, sanki Karadeniz'de gemilerin batmış gibi bir halin var, şöyle eğme kaşlarını, kaldır yukarı yahu» derlerdi.

Ben de onlara:

«Canım ne yapayım Tanrı öyle yaratmışsa? Bu benim her zamanki duruşum» derdim...

Yine arkadaşlarımın söylediklerine göre, komik bir şeye gülerken bile, sanki olayın komikliğine kızıyormuşum gibi bir halim varmış. Dudaklarım, dişlerim sırıtıyormuş ama, kaşlarım yine, sanki karşısında azarlanacak bir insan varmış gibi çatılı duruyormuş.

İşte bu özelliğimizden yararlanarak, gittim fotoğrafçıya:

— Arkadaş, dedim, çek bakalım benim şu asık yüzün fotoğrafını!

Adam, deklânşöre basmazdan önce:

«Sırıtın biraz, sırıtın biraz» dedikçe ben eğdim kaşlarımı, adam dedikçe ben eğdim kaşlarımı... Sonunda öyle bir fotoğraf çıkmış ki ak kâğıt üzerine, gösterin sekiz on yaşındaki çocuklara, onların bile ödleri kopardı.

Fotoğrafları postalayacağım, valide yalvarır durur:

— Aman oğlum gönderme bunları, adamların işe alacakları varsa bile, bu resmi gördükten sonra dünyada almazlar...

— Yahu anne sen bilmiyorsun, bu adamlar özellikle çatık kaşlı insan istiyorlarmış...

Bu kez valide, ellerini havaya kaldırarak bağırdı:

— Yooo, dedi, dünyada seni bar fedaisi ettirmem, ben razıyım yine, varsın kuru soğanla ekmek yiyelim amma, seni bar kapılarına düşürmem.

— Anacığım, kim dedi bar fedaisi olacağımı yahu?

— E oğlum, çatık kaşlı adam niye istesinler o zaman, çatık kaşlı adam yakışırsa ancak bar kapısına yakışır...

Ben fotoğrafları gönderdikten bir hafta sonra, gönderdiğim yerden bir mektup aldım:

«Falanca gün bizzat bize başvurarak, mülâkata hazır olunuz.»

Bahsedilen gün oraya gittiğimde, benim gibi otuza yakın insan vardı. Hepsi de bir salonda toplanmışlardı. Öyle kaşları çatık insanlardı ki bunlar, hani ben de onlar gibi çatık kaşlı olmasam, acaba hangi adım atışıma kızacaklar diye imkânsız aralarında gezemezdim...

Hele kapının yanında oturmakta olan adamda bir surat var, mahkeme duvarı, onun yanında sarmaşıklarla bezenmiş duvar gibi kalır. Kalın kalın kaşları ortada derin kırışıklıklarla birleşmiş, alın katmer katmer olmuş, biri kalkıp biri inen kaşların altındaki sivri gözler, sanki etrafa ateş saçmakta. Onun yanındakinin daha acayip bir suratı vardı. Kahve tavası gibi yusyuvarlak ve kapkara yüzün ortasındaki yanları sarkık bıyıklar ikide bir kocaman kocaman parmaklarla buruluyor, buruldukta n sonra da sanki yüzüne bakan insana ana avrat dümdüz gidiyormuş gibi dudakları kıpırdıyordu. Hemen karşımdakiyse, durmadan kulağını kaşıyordu. Kepçe gibi sarkık kulaklar bir o yana düşüyor, bir bu yana düşüyor, adam da yan tarafa düşürdüğü kulağının içine şahadet parmağını sokarak mayasıllı köpekler gibi kaşınıyor, sonra kafasını kaldırınca, ters ters etrafına bakınıyordu... Galiba içlerinde yüzü en az sert olanı yine bendim...

Yanındakine:

— Affedersiniz kardeşim, dedim, acaba bizi buraya şey...

Adam hırlar gibi bir ses çıkardıktan sonra:

— Sinama işi sinama, dedi.

— Sinema mı?

— Elbette sinama... Bizi sinama artizi yapacaklarmış. Filimde o biçim bir düşman ordusu varmış, bir de Türk ordusu, bizi düşman ordusu yapacaklarmış. Yâni anlayacağın, fügran olacağız, yalnız ekmekle peynire değil, hepimize yüzer lira vereceklermiş...

Onun yanındaki lâfa karıştı, iki kaşını birden yıkarak:

— Yanlışın var, dedi, hepimizi değil, birimizi seçecekler, rahmetli Ahmet Tarık Tekçe'den kalan yeri dolduracaklarmış...

— Şey, dedim, benim valide bar fedaisi falan diyordu, demek öyle bir şey değil?...

— Off be, dedi arkamdaki, keşke öyle bir şey olsa, günde sekiz adam döversin, alırsın yüzlüğünü çeker gidersin... Ulan öyle de avucum kaşınıyor ki, şöyle bir adam bulsam da doyasıya dövsem...

Başka biri söze karıştı:

— Sinema minema değil, dedi, benim kulağıma çıtlattılar, seçimler yakın, bizi Alparslan Türkeş'in emrine yevmiyeli olarak vereceklermiş. Bizler, asık yüzümüzle, çatık kaşımızla, gülmez çehremizle eski Türkler'i temsil edecekmişiz.

— Turizm Polisi kuruldu. —

— Haydi ulan, dedi biri, eski Türkler hiç gülmezler miymiş?

— Güleni varmış içlerinde amma bizim parti başkanı öyle istemiş işte. Bana şöyle otuz kırk kadar benim gibi gülmez çehreli insanlar bulursanız, seçimi kazanırım diyesiymiş...

— Kardeşim, dedi biri, hepinizin de bu işte yanlışı var, bizi polis yapacaklar, her karakola bir tane dağıtacaklar. Malûm, kamuoyu karakollarda dayak atılmasını istemediğinden, İçişleri Bakanlığı da şimdi bu çareye başvurmuş. Karakollarda bundan böyle dayak atmayacaklarmış; suçunu inkâr edenin karşısına bizi oturtacaklarmış, biz bakacakmışız suçlunun yüzüne, suçlu bakacakmış bizim yüzümüze, bu bakışma dakikalarca sürecekmiş, suçlu suçunu itiraf etmedikçe biz daha çok eğecekmişiz yüzümüzü, sonunda suçlu, bu surata bakmaktansa, suçumu itiraf ederim daha iyi diyerek, suçunu söyleyecekmiş...

Terlerini silen biri:

— Bugünlerde politika pek sululaştı, yoksa bizi poliitkaya mı sokacaklar? deyince, orada bulunanların tümü:

— Olmaz yahu, dediler, politika ciddi adam istemez. Seçmene sırıtacaksın, delegeye sırıtacaksın, başkana sırıtacaksın, sırıtmadığın takdirde ikinci seçimde hava alırsın...

Biraz sonra kapı açıldı ve bizleri aday numaramıza göre teker teker içeriye çağırmaya başladılar. Sıra bana gelince, kapıdan girdim, kocaman bir masanın yanına yaklaştım. Masanın başında asık yüzlü üç kişi oturuyorlardı. Birincisi:

— Boyu iyi, dedi.

İkincisi:

— Kalıbı da iyi, dedi.

Üçüncüsü:

— Yalnız suratı biraz az asık gibi mi, yoksa bana mı öyle geliyor? deyince, tüm yükümü yüz kaslarıma vererek iyice astım suratımı. O zaman, üçü birden:

— Ooo çok iyi, çok iyi, dediler.

Son kişi de içeriye girip çıktıktan sonra, bize:

— Siz gidin, biz size mektup göndereceğiz, dediler.

Bir hafta sonra mektup geldi. Mektupta şunlar yazılıydı:

«Kapıkule sınır kapısına gümrük memuru olarak atandınız, yolluğunuzu almak için ilgili müdürlüğümüze en geç üç gün içinde başvurunuz.»

Muzaffer İZGÜ

Yazısız

Kilitlerin şifresi

NELER oluyor şu İzmir'de, inanın merak etmeye başladım.

Ord. Prof. Rasim Adasal hocamız konferanslar veriyor anayasaların orta yerlerinden: «İzmir'in sevgili genç kızları!... Saygıdeğer hanımları!» diyor Prof. Adasal... «Çapkın erkekler yuvalarına daha çok bağlı olurlar. Sizi daha çok mutlu ederler... Erkek arkadaşlarınızın, kocalarınızın hovardalıklarını anlayış ve hoşgörü ile karşılayın!»

Bu ilimsel, bilimsel, dilimsel ve eğitimsel konferansların hovarda erkeklerin yüreğine serptiği serin su damlacıkları henüz buharlaşmadan, işte size bir beyanat daha!

İzmir Devlet Hastahanesi Ruh ve Sinir Hastalıkları mütehassısı Dr. Bekir Urfalı... (Urfalıyım ezelden — Gönül geçmez güzelden.. türküsü çınladı şu anda kulaklarımda... Ne güzel ve de ne anlamlı bir parça dii mi?) Evet Sayın Dr. Urfalı şu açıklamayı yaptı geçenlerde:

— Çapkınlık yapamayan erkekler sinirli ve hayata küskün olurlar. (Doğru vallaha... Sinir sistemini akort ettirmeyenler.. hem de sık sık akort ettirmeyenler çok sinirli oluyor valla...) **Bu nedenle çapkınlık yapamayan erkekler toplumla bağları koptuğu için.. başarısız olurlar meslek hayatlarında... Yaptıkları iş pek etkili olmaz. Karmakarışık olur...** (Bu da doğru vallaha...)

Sayın Dr. Urfalı devam ediyor beyanatına:

— Eskiden Romalılar birbirleriyle karşılaştıkları zaman bizim gibi «Merhaba» diye selâmlaşmazlardı. Onların selâmı şöyleydi: «Bugün ter.lediniz mi?...» Yâni bugün aşk yaptınız mı?... demek isterlerdi birbirlerine...

(Parantezi niçin açtım şimdi biliyor musunuz? Şu «Aşk Yapmak» sözünü biraz didiştirmek için... Sözler esnektir, tıpkı külotlu çoraplar gibi... Aşk yapmak?... Ne menem şey acaba?... Apartman yapmaya benzemiyor her halde... Kongre salonlarında kulis yapmaya, ya da füme kostümler giyip eşe dosta çalım yapmaya da benzemez aşk yapmak... İş yapmak başka şey, aşk yapmak başka... Salata yapmak daha başka... Haaa.. aklıma gelmişken sormak isterdim: Zanbak Salatası sever misiniz? Ben bayılırım... Hele kaymaklı, kremalı olursa biterim vallaha...

Gözlerimi kaparım, vazifemi yaparım... Bir şiir dizesi miydi? Bir piyes adı mıydı, neydi?... Aşk yapmak vazife yapmaya da benzemiyor her halde... Fakat zannedersem angarya da değildir... Malûm a.. angaryayı yasaklamıştır Anayasamız. Eveeet... Romalılar eskiden böyle selâmlaşırlarmış işte... Hal, hatır sormaları bu şekilde başlarmış... Sayın Dr. Urfalı daha neleeer neler anlatıyor beyanatında... Başarısızlığımızın da, mutsuzluğumuzun da isabetli bir teşhisini yapmış... Haydi kapatalım parantezi de sayın Ruh ve Sinir Hastalıkları Mütehassısı'mıza duygu ve düşüncelerimizi sunmaya çalışalım.)

Hayyyy çoook yaşayasın sen, aslan yürekli, bilim deryası, sevgili Doktor âbi!... Bu lâkırdılar, çok bir yüksek lâkırdılar vallaha da, billâha da...

İzmir'de neler oluyor, neler olmuyor bilmiyorum ama siyasetin can sıkmaya başladığı şu sıkıntılı ortamda sizlerin bu ilimsel ve bilimsel ve de cinsel sorunlara dikkatle eğilmeniz, bizim için büyük bir ferahlama kaynağı oluyor...

Ne olur... Birazcık da.. İstanbul.. Ankara taraflarına teşrif buyurun...

Adasal üstadımıza da, sizin gibi saygıdeğer doktorlarımıza da, Ankara ve İstanbul hanımlarının büyük bir saygısı ve derin bir güveni vardır.

Gelin... Bu yana gelin biraz... Allah rızası için gelin... Efendim... Toplum yararı için gelin...

Genç kızların haşarısı.. hanımların baş ağrısı.. erkelerin başarısı... için gelin...

Ola ki... Kilitli pencerelerin kepenkleri ilmin ışığı altında ezile...
Ola ki... kilitlerin şifresi çözüle...

Otobüste bulunan küpeler

GAZİANTEP'TEN İstanbul'a gitmekte olan bir yolcu otobüsünde bir çift altın küpe bulunmuş!

Olur a... Niye olmasın ki?...

İstanbul otobüslerinde bulunan eşyalar arasında naylon külottan kol saatine kadar her şey çıkıyor da Gaziantep otobüsünde bir çift küpe bulunması çok mu görülüyor?...

Amma...

Işin amma'sı var işte...

Bulunan bir çift küpe kiminmiş biliyor musunuz?

Çukurova'nın pamuk krallarından birinin eşine veya yakınlarına ait değil!...

Gaziantepli bir fıstık tüccarının kızına, ya da yakınlarına ait değil!..

Suriye sınırlarından ülkemize girmiş turist bir hanımın kulaklarında sallanan küpeler değil!...

Bu küpeler... Evet... Gaziantep — İstanbul yolcu otobüsünde bulunan bu bir çift küpe... Şey... Tanrı'ya aitmiş!

Tövbeee... Estağfürullah... Havle velâ kuvvete illâ billâ... Falan... Filân... Ne derseniz deyiniz... Yalanı, yanlışı yok... Evet... Bu küpeler... Grek Roma çağlarına ait kıymetli taşlarla yapılmış bu küpeler, Aşk Tanrısı Eros'a aitmiş!...

Anavarza Kalesi civarında yapılan kaçak kazılarda bulunduğu tahmin edilen, bu paha biçilemiyecek kadar kıymetli küpeler Adana Müze Müdürlüğüne teslim edilmiş.

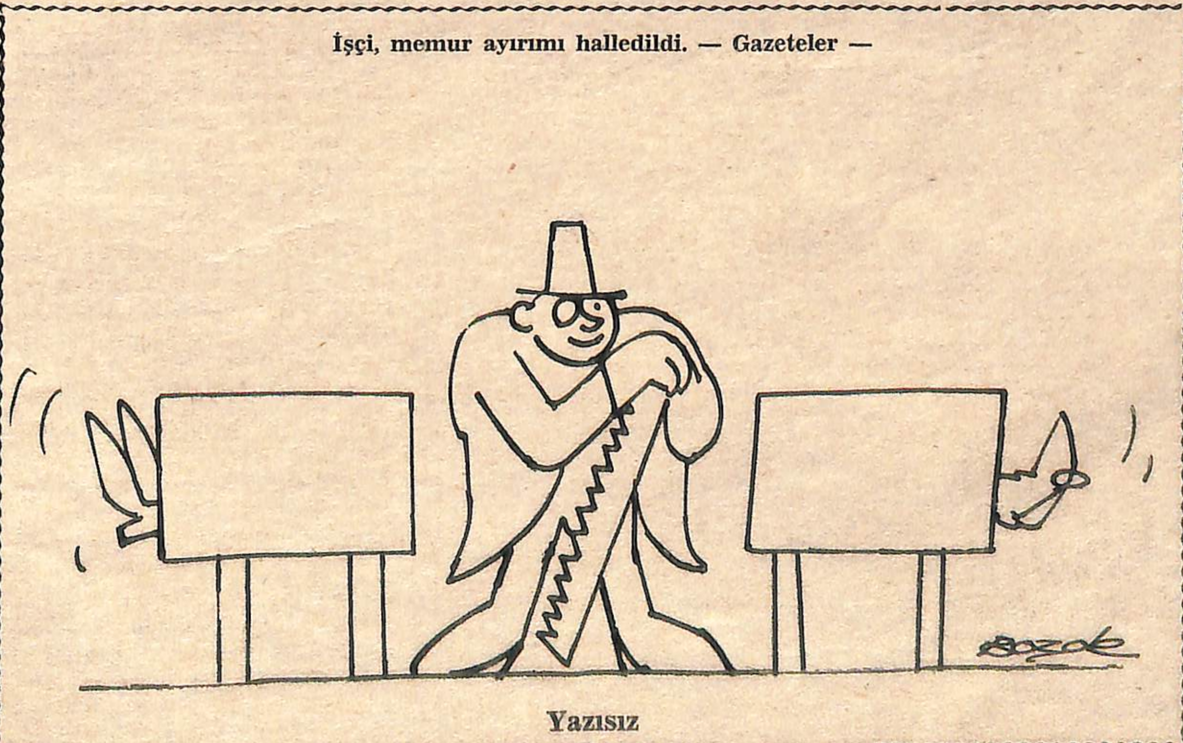
Anlıyorsunuz değil mi, Gaziantep otobüslerinin kendine özgü ilginçliğini?...

İstanbul otobüslerinde aşk tanrıları değil, aşkın kulları, köleleri yolculuk ettiğinden bulunmuş eşyalar arasında ya lâvanta kokulu bir mendil, ya da ter kokulu bir naylon külot çıkıyor...

Güney kentlerimizin otobüslerinde ise Aşk Tanrısı Eros yolculuk etmiş olmalı ki, işte böyle paha biçilmez değerde altın küpeler bulunuyor...

Eeeee... Ne yapsın Eros Hazretleri?... Koskoca bir Aşk Tanrısı da, otobüste —kulları gibi— iç çamaşırını unutacak değildi ya!...

Şemsi BELLİ

İşçi, memur ayırımı halledildi. — Gazeteler —

Yazısız

SÜT BANYOSU!

MÜDÜR bey, kapıcıyı çağırdı. Eliyle yanına yaklaşmasını işaret ederek yavaşça sordu:

— Yahu, şu Hasan beyin torpili, dayısı falan var mı?

— Yoo! dedi kapıcı önce, sonra yanılmış olmaktan korkarak, valla bilmem ki... diye kekeledi.

Müdür bey, kapıcıyı «Peki, gidebilirsin» diye savdıktan sonra düşünmeye başladı: «Şu Hasan bey ne beyi be! Beyliği kim kaybetmiş de o bulmuş, neyine güveniyordu da kendisine gereken saygı ve hürmeti göstermiyordu? Diğer bütün memurlar kendisiyle konuşurken ezilip büzülürler, ta uzaktan bile görseler bellerini iki büklüm eğerek selâm verirlerken bu Hasan olacak adı batasıca kılını bile kıpırdatmıyordu. Hele odalarına her girişte bütün memurlar hemen telâşla ayağa kalkar, derlenip toparlanırlarken bizimki sakin sakin işine devam etmiyor muydu ya, içeri giren koskoca müdür değil de küçücük bir sinekmiş gibi, işte buna çok sinirleniyordu.

«Çocuktan al haberi» örneği «Kapıcıdan al haberi» diye düşünerek kapıcının ağzını aramıştı ama işe yarar olumlu bir yanıt alamamıştı doğrusu... Oysa elin kapıcıları, odacıları o kadar marifetliydi ki, değil memurların, şöyle bir uğrayan kişilerin bile girdisini çıktısını biliyorlardı. Bu hödüğün ise dünyadan haberi yoktu. Şans diye buna derlerdi işte!...

Hasan'ın bir açığını bulabilmek için o kadar uğraşmıştı ama bir türlü bulamamıştı. İşlerini zamanında yapıyor, aksatmıyordu. Başka memurlar gibi çay, kahve, dedikodu, toto, gazete ile vakit öldürmüyordu mesai saatlerinde. İşine zamanında geliyordu. Müdür bey, kaç kez uykusundan, sabah keyfinden fedakârlık etmiş, onbir yerine saat dokuzda gelmişti daireye, sırf Hasan'ı müşkül mevkide bırakmak için. Ama meramına erememiş, saat tam dokuzda onu işinin başında bulmuştu.

İyice emin olmak için bir de şefi çağırdı makamına. Şef:

— Beni çağırtmışsınız, diye konuştu ezile büzüle.

Müdür bey, lâfa damdan düşer gibi girmemek için:

— Nasılsın, iyi misin? diye hal hatır sormakla başladı işe.

Şef, o gün hiç de iyi değildi. Akşam kafayı çekmiş, dostuyla felekten bir gece çalmıştı. Ama bu hırsızlık kendisine pahalıya malolmuş, karısıyla atışmıştı. Başı ağrıyor, midesi bulanıyordu. Fakat gene de:

— Teşekkür ederim efendim, iyiyim sayenizde. Sağlığınıza duacıyım, diye yerlere kadar eğildi.

Adam dediğin böyle olacaktı işte. Kan ağlasa kızılcık şerbeti içtim diyecekti. Müdür keyiflendi:

— Seni şey için çağırtmıştım, dedi, şefin yanına yaklaştı, elini omuzuna attı, kulağına eğilerek, şu memur Hasan'a sinirim bozuluyor, beni hiç taktığı yok, neyine güveniyor acaba, bir torpili, dayısı mı var ki?!. diye fısıldadı.

Şef ellerini oğuşturdu, dudak büktü:

— Bir memurun böyle küstahlık edebilmesi, hele sizin gibi saygıya lâyık, fedakâr, cefakâr bir zat-ı muhtereme saygıda kusur edebilmesi için ya aklından zoru olması ya da, isabet buyurduğunuz gibi, torpile, dayıya güvenmesi gerek, dedi.

— Peki, torpili, dayısı var da niye daha yüksek bir yerde değil? diye sordu müdür, sonra gene kendisi yanıtladı bu soruyu:

— Sakın beni kontrol etmek için gönderilmesin bu kerata! diye soludu.

Öyle ya. Tam terfi yılıydı bu yıl. Pek öyle birine benzemiyordu ya. Olmaz olmaz deme, olmaz olur! Şefe döndü:

— Sen gene bir soruşturuver bu Hasan'ın gelmişini, geçmişini. Buraya ne zaman, kimin tavsiyesiyle girmiş, kimlerle akraba ve ahbap... diye emretti.

Şef «Başüstüne» diyerek gitti. Müdür de hemen arkasından dışarı çıktı, memurların topluca çalıştıkları odaya daldı.

Müdürü görünce, Hasan hariç, bütün memurlar derlenip toparlandılar; Şakir bey; doldurmakta olduğu toto'sunu dosyanın altına sakladı. Ali, okuduğu gazeteyi çabucak yere atıverdi. Bircan, yazdığı mektubu yarıda bırakıp evrakların arasına gömüldü. Oya hanım, örgüsünü ustalıkla masanın gözüne itti. Nermin hanım, makyaj malzemesini bir dakikada derleyip toparlayarak bacak bacak üstüne attı, mini eteğini daha da minileştirdi, gülerek müdür beyin ta gözlerinin içine baktı; böylece açığını kapamış oldu! Zehra, okuduğu fotoromanı en heyecanlı yerinde kapamak zorunda kaldığı için yüzünü buruşturarak daktilosunun başına geçti. Hasan, hiç istifini bozmadı, saklayacak bir şeyi yoktu, işine devam etti.

Müdür, «Nasılsınız arkadaşlar?» diye elini kaldırdı. Yine Hasan hariç, hepsi de «Çok teşekkür ederiz müdür bey, sağolun, sayenizde» dediler.

Gözlerini Hasan'a diken müdür:

— Ee, sen nasılsın bakalım? dedi.

Hasan, başını işinden kaldırmadan:

— Sağolun efendim, iyiyim, dedi.

Müdür gene:

— Nasıl, işinden memnun musun? diye sordu, babacan bir biçimde.

Hasan, deminki ses tonunu değiştirmeden:

— Memnunum efendim, sağolun, diye konuştu.

Müdür, alay ettiğini belli etmeden:

— Memnun değilsen yerini değiştirelim, dedi.

Hasan:

— Yok, memnunum efendim yerimden, sağolun, diye yanıtladı müdürü.

Müdürün Hasan'a gösterdiği bu ilgiye bakarak, «İş var» umuduna kapılan Zehra ile Nermin, Hasan'ı alıcı gözle süzdüler, ilgisini çekebilmek için minili, bikinili çareler düşünmeye başladılar.

Müdür, odasına gittikten sonra, en eski, en tecrübeli memurlarından Şakir bey çağırdı:

— Nasıl, memnun musun arkadaşlarından? diye sordu.

— Memnunum efendim, çok memnunum, dedi Şakir bey.

— Hasan'dan da memnun musun?

Müdürün Hasan'la ilgilenmesinden, müdürün ona torpil yaptığını sanan Şakir bey:

— Ondan da memnunum efendim, ondan da, dedi.

— Bir kusuru yok mu canım? dedi müdür.

— Şey efendim, aramıza pek karışmıyor, biraz solak.

— Nee, solcu mu dedin?

— Yok efendim, yok... Onu demek istemedim, dedi Şakir bey... Kaş yapayım derken göz çıkarıyordu az kalsın.

— Niye aranıza karışmıyor, sizi beğenmiyor mu?

— Yoo, öyle bir hali yok. Yalnız biraz içine kapanık ve çekingen. Söz aramızda kalsın efendim. Nermin kaç defa pas verdi kendisine, lâubaliliğimi af buyurun, bu halimle ben bile dayanamazdım, ama o, oralı bile olmadı.

— Torpilli, dayılı bir hali var mı?

— Yok efendim, sanmam.

— Ya öyle birinin kızıyla nişanlı, sözlü gibi bir şeyse?...

— Yok efendim, yakın arkadaşlarından öğrendim, öyle bir şeyi yok.

— Peki öyleyse, gidebilirsin.

* * *

Müdür bey, gittikçe bilmeceleşen Hasan hakkında bilgi edinmek için Nermin'i çağırttı. Önce sudan bir iki şey sorduktan sonra birden:

— Hasan'ı nasıl buluyorsun? diye soruverdi.

Evde kalmış Nermin, müdürün Hasan'ı kendisiyle baş - göz etmeyi düşündüğünü sanarak kırıttı:

— Valla bilmem ki efendim, dedi, iyi bir çocuğa benziyor ama hiç insan içine karıştığı yok.

— Çok meşgul galiba, yoksa senin gibi güzel bir kızı görmemesine imkân yok.

— İltifat ediyorsunuz efeemm. Masasından başını hiç kaldırmıyor, durmadan bir şeyler yazıp çiziyor.

Müdürün yüreği «cızz!» etti. Kendisi hakkında rapor mu düzenliyor acaba?... Vay zehir hafiye, vay casus, ispiyon...

— Peki, sen git kızım.

— Başüstüne efendim.

Müdür, Nermin'in arkasından bir süre dalgın dalgın bakıp göğüs geçirdikten sonra, «Bir de kendisiyle konuşayım şunun, belki ağzından bir lâf alabilirim düşüncesiyle Hasan'ı çağırttı, gelir gelmez ayağa kalktı, içtenlikle karşıladı onu, elini sıktı, yanıbaşındaki koltuğa buyur etti, sigara tuttu, kahve ısmarladı. Güldü, nâzikçe halini hatırını sordu.

Tam sadede gelecekti ki, kapıyı çalıp şef girdi içeriye. Hemen gelip müdürün kulağına bir şeyler fısıldadı.

Müdür, gözlerini iri iri açarak:

— İyice emin misin, uzak yakın bir arkası bile mi yok?... diye sordu. «Yok» yanıtını alınca derin bir oh çekti, ferahladı.

Şefi savdıktan sonra Hasan'a döndü, kaşlarını çattı, yumruklarını sıktı, gürledi:

— Kalk ulan o koltuktan! Kim otur dedi sana! Babanın ahırı mı orası?!. Namussuz, kepaze, alçak!... Torpilin, dayın, amcan yok mâdem, kime çalım satarsın öyle, sende saygı denen şey yok mu, söyle, haa!... diye bar bar bağırarak Hasan'ın üstüne yürüdü.

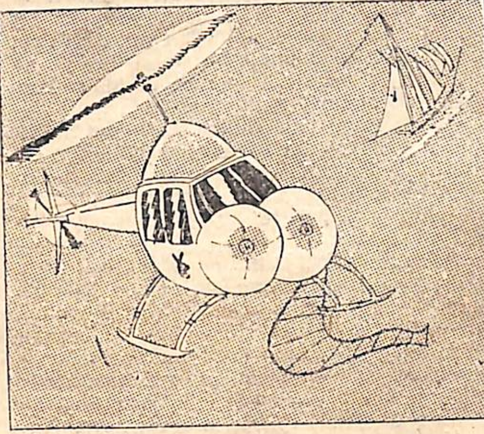
Erhan TIĞLI

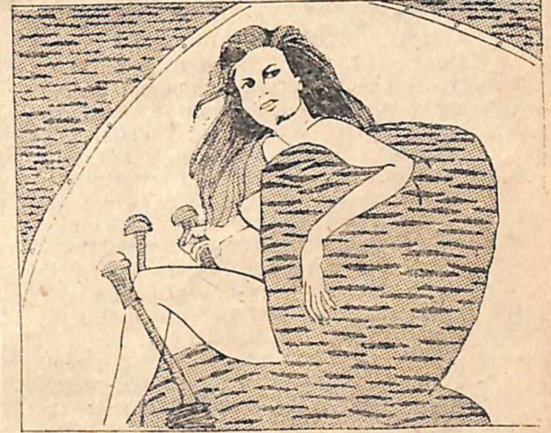
Yazısız

PLAYBOY FANTEZİSİ

Mukadder ÖZAKMAN

3. BÖLÜM

PLAYBOY HELİKOPTERİ

Gökyüzünde belirdi birden bir helikopter,
Bizi merak etmiş de mutlak göndermiş Hefner.

Helikopter alçaldı yatın üstünde durdu,
Ursula üzgün üzgün yüzüme bakıyordu.

Hefner'in tavşan başlı özel helikopteri,
Anlaşılan almaya gelmiş bizim şairi.

Helikopterden yata bir merdiven sarkıyor,
Ursula'nın yaşları yanağına akıyor.

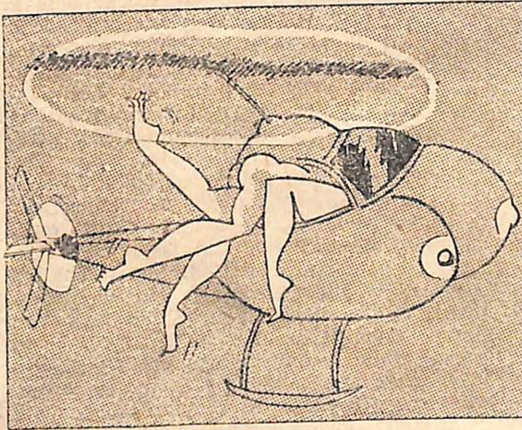
Vedâ öpücüğüyle tırmandım merdivene,
Bakalım hangi sürpriz bekler şairi gene.

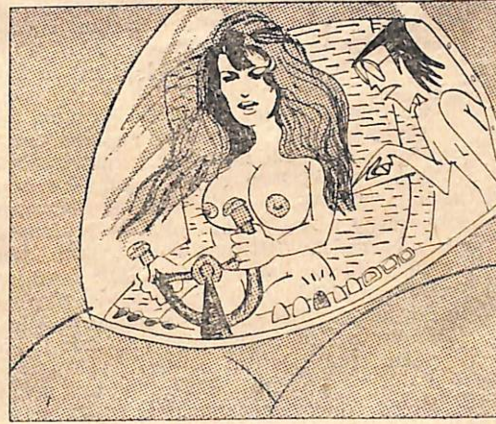
Çıkarken merdivene ben asıla asıla,
Yatta gözyaşı döküp el sallıyor Ursula.

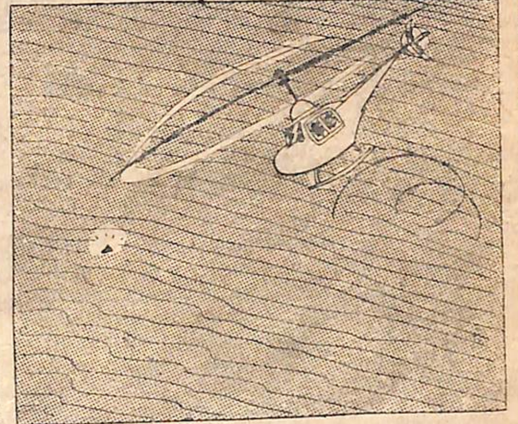
Çıktım helikoptere, bir şafak attı bende;
Al bakalım, iyi mi: Raquel Welch dümende...

Düş mü, değil mi diye alnıma vurdum şaplak,
İyi tahmin ettiniz; Raquel Welch çırılçıplak...

Çarpıcı bakışımla baktım Raquel Welch'e,
Bizden başka kimse yok, zevkten oldu dört köşe...

Ne gün filmine gitsem çoğalırdı bir arzu,
Raquel Welch'i görünce denedim taarruzu.

Yerde aradığımı helikopterde buldum,
Sen olsan ne yapardın, Raquel Welch'e yumuldum.

Var mı yok mu bilemem bir bekâret kemeri,
Seks bombası güzelle aşıyoruz gökleri.

Kaybetti Raquel Welch aracın kontrolunu,
Çıplaklar Adası'nın bulamadık yolunu.

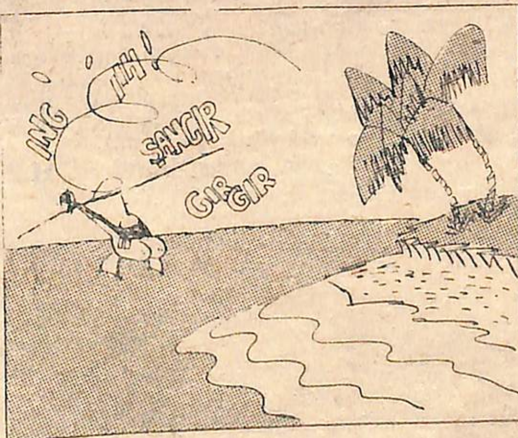
Birden helikopterde belirdi bir garip ses,
Ayrıldı iki vücut, kesildi bizde nefes.

Raquel Welch kurcalıyor göstergeli âleti,
Kırmızı lâmba yandı: Tehlike işareti...

Helikopter bozuldu, gökte çiziyor zikzak,
Bu araç bozulması sakın olmasın tuzak?...

Helikopter başıboş gökyüzünde dönüyor,
Nokta gibi bir kara ufukta görünüyor.

Kurtuluş yollarını biz araya araya,
Helikopter yöneldi ufuktaki karaya.

Adaya geliyoruz çizerek daireler,
Bakalım bu adada bizi bekliyor neler...

Küçücük bir ada bu; orman kaplı bir tepe,
Tepede görünüyor bir de küçük kulübe...

Motor pır pır ederek iniyoruz sahile,
Bu inişi büyük şans saydı Raquel bile...

Karaya iner inmez rahat bir nefes aldık,
Kurtuluş sevinciyle bir an tek vücut kaldık.

Raquel'in kenetlendi dudağımda dudağı,
Daha neler örecek bize kaderin ağı...

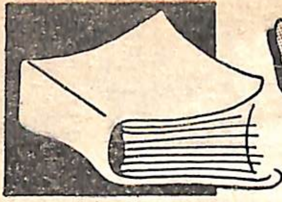
Raquel Welch göz atınca araçta haritaya,
Yüzüme bakıp bakıp başladı kahkahaya...

Gösteriyor nerdeyiz aracın haritası,
Bulunduğumuz ada: Homongolos Adası...

Biri yaşarmış burda Homongolos adında,
En güzeli olsa da gözü yokmuş kadında.

Homongolos kadından gayet nefret edermiş,
Kadınları istemez, erkekleri severmiş...

HAFTAYA: ŞAİR ZOR DURUMDA...

TARİHTE BU AY

BESTE KÜPÜ RIZA EFENDİ

Üçüncü Selim'in musikiye ne kadar meraklı ve âşina bir padişah olduğunu herkes bilir. Sadabâd âlemleri, sarayda yapılan fasıllar, ileri Türk musikisi korosu, Üsküdar Musiki Cemiyeti konserleri, Erköse kardeşlerin oyun havaları, Kemanî Büyük Haydar'ın içli ve tatlı keman taksimleri sarayın lâhuti ve mahrutî kubbesinde nice âlemi musiki ehliyle birlikte Üçüncü Selim'i de mesti musiki eylemiştir... Vakta ki padişah her gün dinlediği, ağır semailerden, bestelerden, şarkılardan bıkmıştı, o zamanın musikiyi hümayun vekili Udi Nevres Paşa'ya şöyle buyurmuştu:

«— Paşa, artık hep aynı nağmeleri dinleye dinleye bi karar oldum... Şol Dârisitânei İstanbul'da öyle bir ehli musiki bulasınız ki, benim hiç işitmediğim şarkıları faslı dermeyan etsin... Dinlerken mütelezziz olayım... Cüşu hüruşa geleyim. Kendimi âlemi semada hissi bâtını zikride hissedeyim... Tez elden bu zatı şerifi bana temini zuhur eyleyesiniz.» demişti. Demişti ama, Udi Nevres Paşa'nın da etekleri tutuşmuştu. Öyle ya, Padişah hazretlerinin huzurunda meşk etmeyen, sazını dili musikiden geçirmeyen hiçbir icrayı ehli musiki nâtamam olmuştu. Bununla beraber, münderecatı besteyi haiz ve istinabı cehdeye matuf bir kişiyi bulmak gayri kabili mümkün olamaz mıydı?...

İşte Udi Nevres Paşa aldığı vazifei iradenin sıkıntısı içinde gecelerce uykuya inkılâp edemedi... Haremi Semiha hanım zevcinin bu ıztırabı meçhulüne duhul eylemek için:

«— Benim sebebi aşkı bibedenim paşacığım... Günlerdir bakıyorum sıkıntı ve ıkıntı içindesiniz... Çok sevdiğiniz patlıcan dolmalarına bile rağbeti hulûs eylemediniz. Acaba, bu sebebi meçhul derdinize iştirakı elem eyleyebilir miyim?... Malûmunuz karı koca arasında her derdi içtinabı zillet müşterektir.»

Paşa bir kalaycı körüğü cesametindeki sine-i göğsünü şişirerek cevap verdi:

«— Benim iki gözümün bebeği Semiha'cığım... Padişah hazretlerinin bana tevdi eylediği vazifei müşküle ve iradei zemzeme yüzünden böyle bi harabı tefekkür içindeyim... Emreylediği neşneyi metaı icra eylemez isem hem makamı şerefimden hem de maaşı cülûsumdan olacağım... Benden şimdiye kadar işitmediği şarkıları icra eyleyecek bir herifi na şerif bulmamı rica eylediler... Hattâ bunu kati bir lisanla söylediler... Buna mümasil olarak bu herifi bulmam icabetmektedir. Nasıl bulacağım?... Nerde bulacağım meçhulümdür... İşte ondan böyle efkârı derunu bi kararım...»

O zaman Semiha hanım ortaya bir çareyi halâs atmıştı:

«— Üzüldüğünüz sebebi hasıtala bakınız... Hadi üzülmeden önce bir sigara yakınız... Bizim mahallede bir Beste Küpü Rıza efendi ikamet eder. Şimdi evlâtlık Gülsüm'ü gönderir onu derdest ettirip huzurunuza getirtirim benim canım kocacığım... Göreceksiniz, bu adamdaki repertuar kimsede hasıl olmamıştır. Yüreğinizi ferah tutup kuşağınızı gevşetiniz. Siz udla bir Ferahfeza taksim yapıncaya kadar bu meseleyi mühimme halli sadır olacaktır!»

İşte bu suretle Beste Küpü Rıza efendi saklandığı ve ikamet ettiği mahalde bulunup Paşa'nın delâletiyle Padişahın huzuruna getirilmişti...

Üçüncü Selim bu hiçbir şeye benzemeyen adama inkisarla bakarak:

«— Behey kendini musikiden bihaber sanmayan cahil herif!» demişti. «Sen iddiayı musiki ile huzuruma gelmiş bulunmaktasın... Benim hiç işitmediğim ve meşk eylenmeyen şarkıları icrayı musiki eyleyecekmişsin... Fakaat, bir adet bile kulağıma müstekreh gelen ses mırıldanırsan, kendini Musul'da bulursun... Hadi şimdi hangi makamdan başlayacaksan başla...»

Çok sessiz ve mütevazı bir zat olan Beste Küpü Rıza efendi, gülümseyerek Padişaha hiçbir cevabı tenezzülde bulunmayarak Hicazdan girdi... Tam bir hafta sabahtan akşama kadar hicaz şarkı, ağır semai, beste, yürük semai okudu... Velev ki Padişahı penah hazretlerinin hayretten gözleri faltaşı gibi açılmıştı... Çünkü eserlerden hiçbiri kulağına aşina gelmediği gibi nağmeleri de hemzemini asalete vâkıf olmak bakımından mütelezzizdi.

Beste Küpü Rıza efendi, okudukça okuyordu... On gün olmuş, hâlâ hicaz makamındaki eserler hitam bulmamıştı... Padişahla beraber huzurdaki ehli musiki de şaşkına dönmüştü. Neticede Rıza efendinin hâlâ hicazdan okuduğuna bakılırsa daha bu musiki ziyafetinin birkaç ay süreceği ayan beyan ortaya çıkmış bulunuyordu. Neticede ve meticede Üçüncü Selim elini kaldırdı:

«— Yeter be herif... Kâfi, sana oku dedikse bir azi oyala demedik... Başka makama geç...»

O zaman Beste Küpü Rıza efendi beşuş bir tebessümü asilâne ile şöyle dedi:

«— Büyük devletli hünkârım... Ben daha hicaza yeni başladım... Hele hicaz bitsin başka makamlara da geçeriz...»

«— Bu hicaz makamı ne zaman hitam bulur behey edepsiz?...»

«— Valla onbeş seneye kalmaz biter hünkârım. Acele buyurmayınız...»

İşte musikimizde böyle derin ve ehil kimseler mevcut bulunmuştur. Kalıntıları şimdi Viranşehir yakınlarındadır.

SULTAN AZİZ'İN HOROZ MERAKI

Efendim, padişah Sultan Aziz horoz döğüştürmeye çok meraklı bir padişahtı. Çeşit çeşit, cins cins horozlar besler, bunu iddialı rakiplerle dövüştürür, kazanan horoza kendi eliyle altın madalyalar takardı... İşte o zamanlar Sultan Aziz'e Malta'dan çok dövüşken ve çok canavar tabiatlı bir horoz hediye etmişlerdi... Horozu hediye eden de Malta Başpiskoposu Nikolai Spolospulos'tu...

Horoz merasimle Galata rıhtımına indirilip saraya hususî bir kafes ve araba içinde getirilmişti... Padişahın horozcu başısı Kukuriku İhsan Paşa, horozu kendi elleriyle bir haftayı müteakip yedirip içirdi ve antrenman yaptırdı...

Padişah horoza Cehdi adını takmıştı. Cehdi her önüne çıkan horozun hemen tepesine binip bir iki dakika içinde tüylerini yolup, her yerini kan revan içinde bırakıp beynini deliyordu... Bu, horoz değil bir âfetti...

Sultan Aziz yakında sarayın bahçesinde yapılacak horoz dövüşleri için hazırladığı bu horozun karşısına hiçbir horozun çıkamıyacağını, Cehdi'nin senelerce altın madalyayı kimseye kaptırmayacağını kati olarak biliyordu... Öyle ya Cehdi'nin karşısına çıkarılacak olan horoz ölüme ve mağlûbiyete mahkûmdu.

Neyse uzatmayalım... Dövüş günü geldi çattı... Paşalar ve İstanbul'un horoz dövüştürmeye meraklı beyleri koltuklarının altında muharip ve yetiştirdikleri horozlarıyla geldiler...

Dövüşler bütün hızıyla başladı... Cehdi karşısına çıkan horozları göz açıp kapayıncaya kadar haklamış, sonunda karşısına çıkacak rakip olarak Nizamettin Teyfik beyin çilli horozu kalmıştı... Fakat çilli horoz daha önceki şampiyonluğu kazandığı için hiç dövüşmeden finale yükselmişti... Şimdi padişahın meşhur Cehdi'si ile Nizamettin Teyfik beyin Osman adındaki çillisi karşı karşıyaydı.

Heyecan son haddini bulduğundan padişahın emriyle herkese birer ayran dağıtılmıştı.

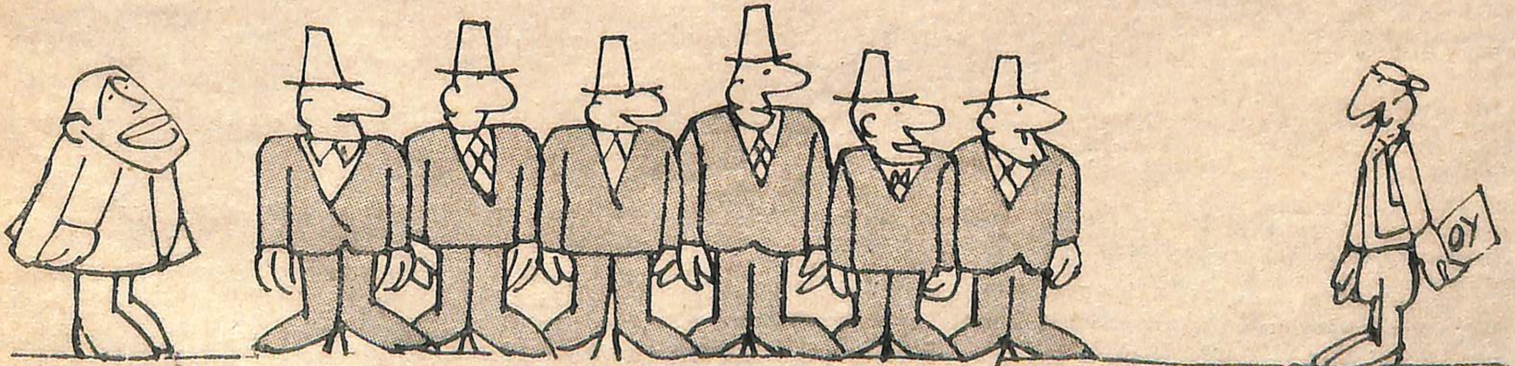
Nihayet dövüşçü horozlar ortaya salındı. Salındı ama, iki horoz da birbirini görünce kırk yıllık ahbapmış gibi iki gak guk gıt gık kukuriku edip yanyana oturdular. Ne dövüşü, bir ahbaplık ki sormayın... Padişah işte o zaman gazaba geldi. Avazı çıktığı kadar bağırdı:

«— Kesin şu iki miskini!... Huzurda böyle lâubalilik görmedim... Herkes buraya kanlı bir dövüş görmeye gelmiş, şu heriflerin haline bak... Kesin, dedim!... Hemen pişirin! Suları ile bir de pilâv yapın da akılları başlarına gelsin!...»

Maalesef iki horozu da kestiler ve pişirdiler... Sultan Aziz kendi dövüşçü horozu Cehdi'yi kemiklerine varıncaya kadar yedi... Bu hâdiseden sonra horozlar boykot yapıp padişahın düzenlediği horoz dövüşlerine katılmadılar... Hakları da yok değil hani!...

Suavi SÜALP

— AP. disiplin partisi olacakmış. —

— Sağa bak, hizaya geeel!..

YELPAZE

REFİK ERDURAN

TIRNAKKEŞİN SONU

VERMENİN güç, almanın kolay olduğu söylenir. Her kural gibi bunun da istisnası var tabii.

Vermesi en kolay, alması en güç şey nedir, bilin bakalım?

Öğüt!

Aslında güzel bir davranıştır öğüt vermek; başkalarına bir çeşit yardım çabasıdır. Öyleyken neden çoğu kere teşekkür yerine sinirle karşılanır?

İnsanlar birbirlerinin iç dünyasını anlamaya çalışmadan konuşurlar da ondan.

Tok, açın halinden anlamazmış. Peki; aç, tokun halinden anlar mı? Daha önemlisi, dünyada sayısız çeşit açlık ve sayısız çeşit tokluk olduğunu kaç kişi hesaba katar? Değişik açlık çeken ya da değişik toklukla geçiren kişiler sırf kendi ölçülerine göre öğüt dağıtmaya kalkarlarsa, başkalarının başlarına cinlerin üşüşmesine şaşılır mı?

Öyle durumlarda öğüt yardım olmaktan çıkar, bir gizli eleştiri ve öğünme biçimini alır. Kendi boğazına düşkün olmadığı, ağzının tadını pek bilmediği, yemekten de hiç anlamadığı için zayıf kalmış biri, tombul dostuna şişmanlığın tehlikelerini sayıp dökerken lâfı fazla uzatır ya da ahlâk hocası tavrı takınırsa, konferansın özet çevirisi şudur:

— Oburluk edeceğine bana ben. zemeye çalışsana!

Öteki de bunu sezer ve tabiî içerler.

Oysa konferansçının kimbilir ne oburlukları vardır! Belki kadın (yahut erkek) budalasıdır. Belki varını yoğunu giyimine ve moda merakına harcar. Belki kumarbazdır. Belki politik ihtiras yüzünden sabah akşam içi içini yer. Belki sosyete snobluğundan her gün rezil olur. Saymakla bitmez belkiler...

Üslûba göre öğütlerin yarardan çok zarar verebileceği gerçeği bu hafta bilimsel yönden de doğrulandı.

Güney İllinois Üniversitesi Sinir Hekimliği Bölümünün başında bulunan Doktor Albert Norris bir türlü sigarayı bırakamıyormuş. Kaç kere denemişse öyle eziyet çekmiş ki vazgeçmiş. Hekim arkadaşlarının durmadan «Sende hiç irade yok mu? Bu meretin insana neler yaptığını bile bile zıkkımlanmaya nasıl devam edersin? Bu sefer de çuvallarsan sana yuh çekeriz!» kabilinden «dostça uyarıları» ise büsbütün tepesini attırıp heyheylerini koyulaştırıyormuş.

Başkalarının durumunu merak edip bir araştırma yapmış: Sigarayı bırakmaya çalışmakta olan bin kadar tiryakinin yaşantısını yardımcılarıyla birlikte aylarca incelemiş.

Açıkladığı sonuçlar şöyle:

Bazı kişiler için sigara tiryakiliği eroin iptilâsıyla kıyaslanacak kadar çetin bir tutkuymuş. Kurtulmaya çalışırken hastahaneye kaldırılacak derecede sinir krizi geçirenler, yakınlarına saldıranlar, intihara kalkışanlar varmış.

En çok da çevredekilerin ukalâca öğütleri ve özellikle doktorların «Bırakacaksın sigarayı» diye kesip atmaları deli ediyormuş öylelerini.

Durmadan tırnaklarını ısıran bir doktor, hastalarından birine «İlle sigarayı bırak» diye tutturunca, adam:

— Peki, demiş; sen tırnaklarını ısırmayı bırak, ben de sigarayı bırakırım.

Birkaç gün sonra hasta vicdan azapları içinde sigara içerken öteki yine tırnak ısıra ısıra üstüne varmış:

— Utanmıyor musun? Koskoca adam, emzikten vazgeçemeyen bebek gibi şu haltı çıkaramıyorsun iki dudağının arasından!

Hasta hiçbir şey söylememiş; oracıkta boğuvermiş doktoru...

Kendi yedikleri herzeleri görmeden başkalarına cartcurt eden her çeşit hekimlik heveslilerinin dikkatine sunulur.

Refik ERDURAN

— Demirel, «AP gene çoğunluk partisi olacaktır» dedi. —

Seçim geliyor seçim

Seçim geliyor seçim, günleri yara yara
Kürsüler ve sandıklar hazırlanmakta şimdi
Hem korku, hem de ümit veriyor adaylara
Konuşulan her gün o, dörtbir bucakta şimdi.

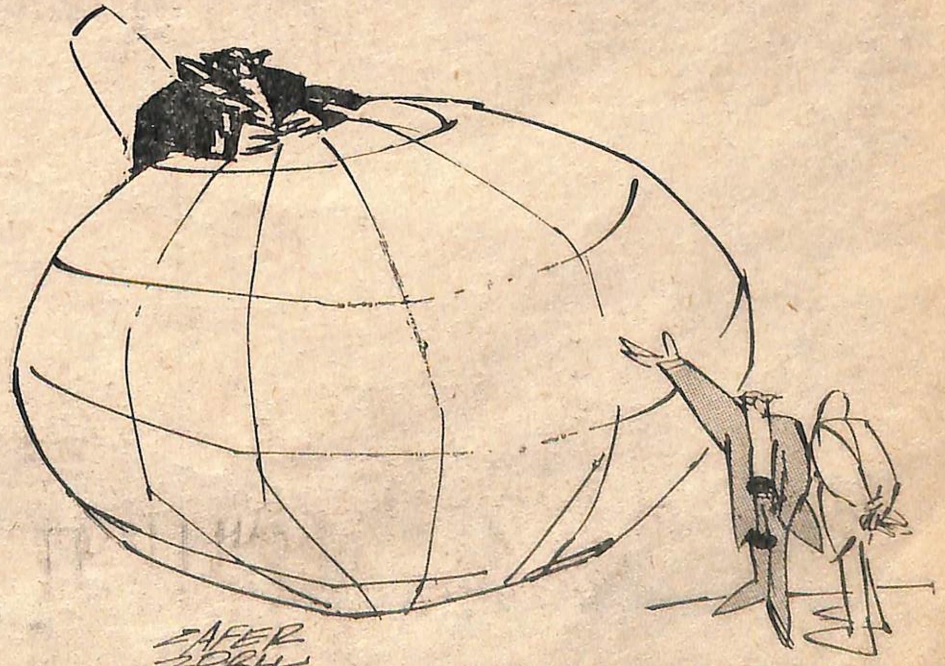
Kimi akort ediyor sesinin tellerini
Kimi göğe açıyor umutla ellerini
Kimisi arşınlıyor köylerin yollarını
Tilki tebessümü var, nice dudakta şimdi.

Seçim geliyor seçim, güm güm atar yürekler
Çalışır hep çeneler, öpülür hep bilekler
El altından dolaşır paralar ve de çekler
Fısıltılar gezmekte nice kulakta şimdi.

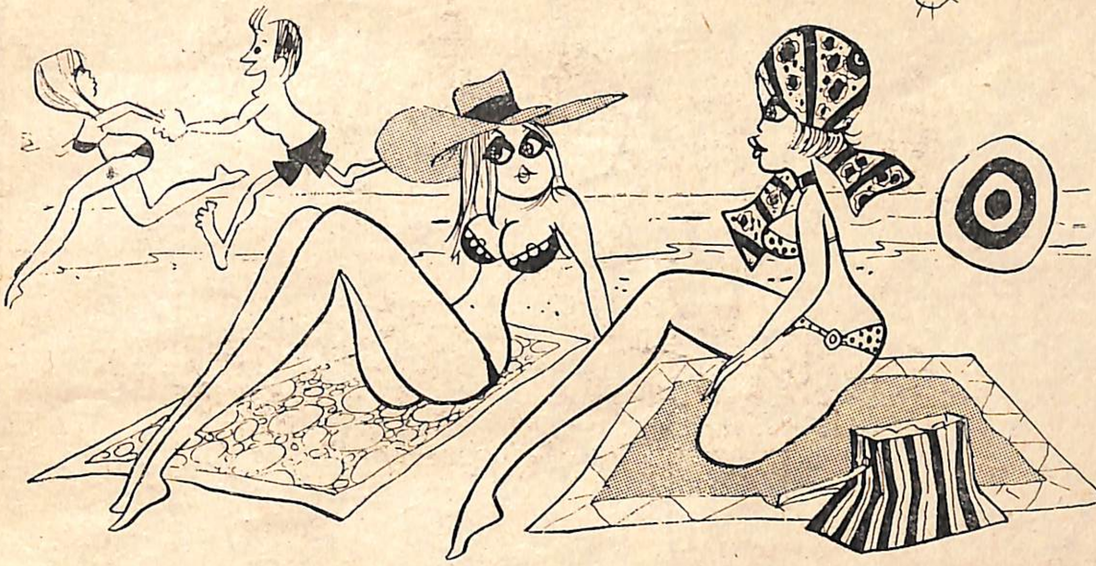
Mangırlar karar verir ön seçim öncesinde
Adayların gözleri seçim tefecisinde
Kimisinin parmağı, kiminin kesesinde
Sadece ve sadece hüner parmakta şimdi.

Seçim geliyor seçim, kalktı «OLMAZ» sözleri
Limana kavuşacak pek yakında Kayseri
Oklar, beygirler, koçlar... kaplamıştır her yeri
El'in yapamadığını diller yapmakta şimdi.

Yaşar Hâdi ÖNDER

— Çocukluğundan beri «Dünyaya hâkim olacağım» der, dururdu!..

— Aaa!.. Aysel, Erol ile nişanlı değil miydi?..
— Evet ama, transfer ayında olduğumuzu unutuyorsun!..

— Ne o yine turist

BIKIK

Sosyete Nüveyra ile Gülbin Ali
Karar verdiler dünya evine artık
Karar verdiler evlenmeye acele
Ne olduysa o gece
Telefon etti Nüveyra
Dehşet ve hayretle annesine
— Aman anneciğim hiç sorma, dedi
Bizim koca genç, genç olmasına ama
Güzel, güzel olmasına ya
Cinsel konuda bıkık.
Yeni bir koca aradılar Sosyete Nüveyra'ya
Gülbin Ali'yi bir daha
Yanında - yatağında
Bulamadık.

GÖZ ATMAK

Şöyle bir göz atıver yoldan geçip gidene
Belki de ayarlarsın hele şansını dene.
Her şeyi göze alıp peşini kollayacaksın;
Elin boş çıksa boş dönsen de gene.

H. Zekâi YİĞİTLER

PAZARTESİ :

Kiralık vana!..

Ne demek «Kiralık vana»?
Su teknisyenlerinin piyasaya arzettiği yepyeni bir buluş demektir «Kiralık vana»...
Su darlığı çeken bazı semtler. de etkili ve yetkili personelin özel ayırmalar ve dostça kayırmalarla bir semtin «vana» sını kapayıp, bir başka semtin suyunu çoğaltması demektir Kiralık vana!...
Halk arasındaki yaygın dedikoduya ilk önce inanmamıştık...
Fakat TRT'nin düzenlediği bir TV. programından da anladık ki işin içinde gerçek payı varmış...
Olur efendim, olur!...
Hem niye olmasın ki?...
Kiralık politikacı, kiralık kalem, kiralık kızlar, kiralık koltuklar olur da «Kiralık vana» niye olmasın?...

SALI :

Tepedekiler ve halk

Turizm ve Tanıtma Bakanı Dr. Ahmet Kırımlı, yaptığı bir basın toplantısında «İstanbul Festivalinin önümüzdeki yıllarda halk seviyesine indirilmesine çalışılacağını» açıklamış!
Hayret ettik doğrusu: Halkın seviyesi, İstanbul Festivalinin seviyesinden çok mu daha aşağılarda?...
Rahmetli Salâhattin Batu'nun (Köroğlu) piyesini (Rigoletto) operasını andıran bir batı özentisiyle sahneye koyan İstanbul Festivali, —bize kalırsa— halkın seviyesine yükselmek ihtiyacında!...
Halka tepeden bakan bazı kişi ve kuruluşların «Halkın seviyesine inme» edebiyatı hâlâ devam ettiğine göre arada bir hayli mesafe var demektir.
Sayın baylar!... Şu yapmacık merdivenlerinizin basamaklarını lûtfen halka göre ayar eder misiniz?

ÇARŞAMBA :

Kirli hava

Ankara'yı kirli havadan kurtarmak için bir (Dumansız Yakıt Fabrikası) satın alınmış...
İyi yapmışlar... Fakat merak ettiğimiz bir şey var: Particileri, politikacıları ve adayları nasıl susturacaklar?
Hele siyasetin dumanının, yakıtların dumanından daha yoğun olduğu şu günlerde!...

PERŞEMBE :

Anbalaj sanatı

Son günlerin cinayetleri, işleniş bakımından da, cinayet sonrası işlemler bakımından da pek ilginç!...
Dikkat ediyor musunuz?... Ateşli silâhlar hemen hemen hiç kullanılmıyor
Bıçak... Satı
Ve sonra a
sandık... İlle
dık... (Sand
moda oldu...
Karısını kes
ruyor.. baldızı
ğa yerleştiriyo
hesabını gören
hesabını - kitab

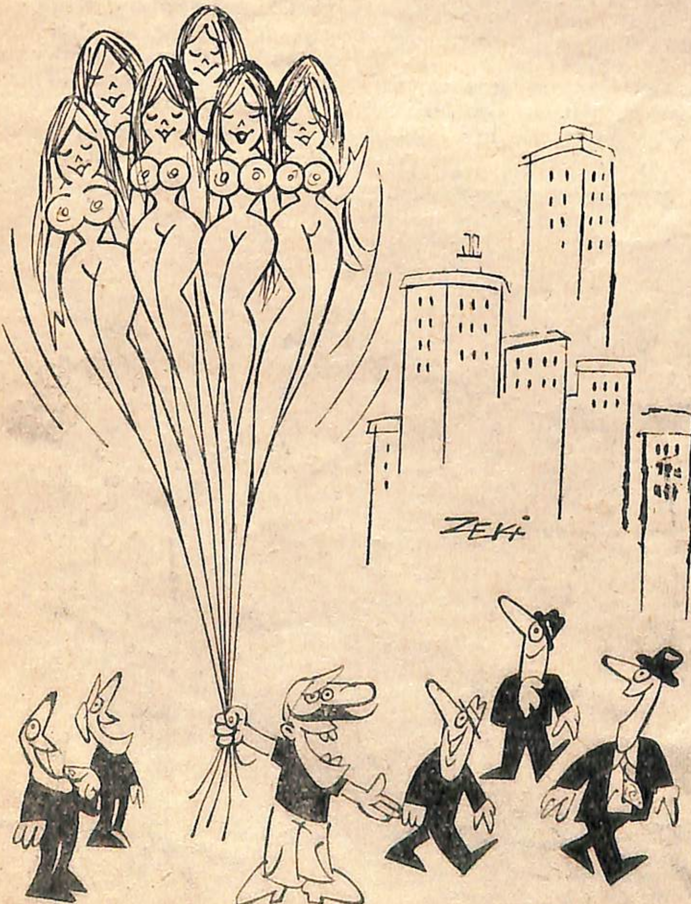
YE
GU

Oysa şu sıra
litikacılara lâzı
için sandık kul
hızlı bir tüket
çim Kurulları
makta belki de
ler...

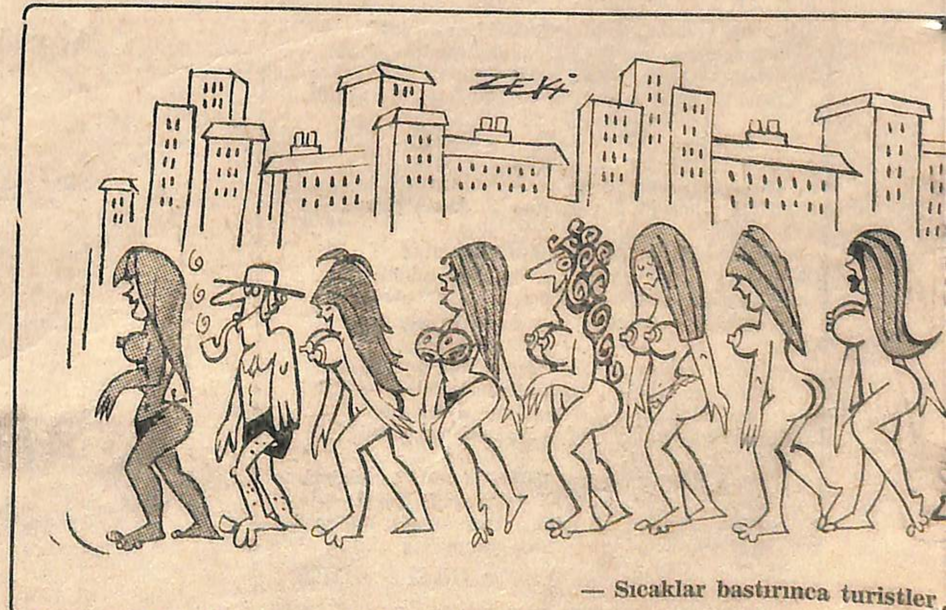
CUMA :

Saka

Millî Selâmet
ya Milletvekili
Erbakan ilginç
miş:

— Seyri bir teklik, tanesi beş lira bu balonların!..

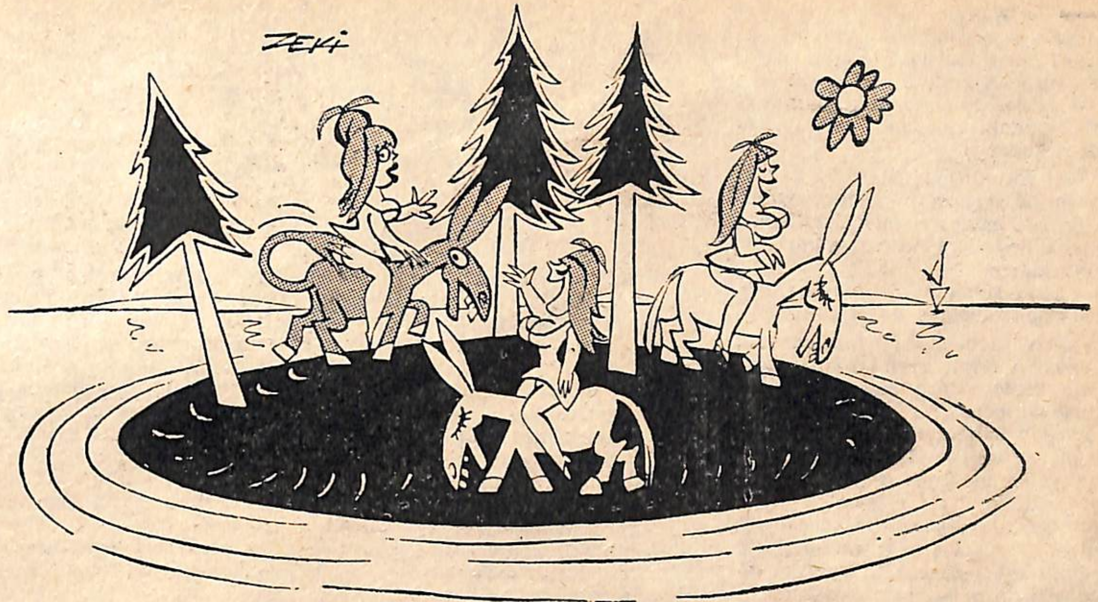

— Sıcaklar bastırınca turistler

geleni yapsın» dedi. — Gazeteler —

lik atmaya mı?..

— Elbet sarkıntılık yapar şekerim... O erkek!..

rda...
e...
e sonra
lle san-
t) âdeta
a doldu-
n sandı-
ldesinin
kilitliyor

dık po-
cinayet
öylesine
nda Se-
ğı) bul-
çekecek-

in Kon-
cmettin
neç ver-

— Evdeki hesap çarşıya uymayacak! Her sakallı mümin bizimle beraberdir!... Biz, iktidara geçmeye hazırlanıyoruz.

Sayın Erbakan'ın «Evdeki hesap» ı nedir; çarşıdaki hesabı ne olacaktır? Bunu tahmin edebilecek güce sahip değiliz.

Fakat her sakallının onlarla beraber olduğu hususuna gelince; bu konuda bizim de bir çift sözümüz var:

Sakal, şu günlerde günün modası... Plâjları dolduran delikanlılardan, caddelere sığmayan gençlere kadar her taraf sakallı dolu...

Yalnız, henüz parti amblemlerinin sakallara takılması modalaşmadığı için bu sakalların hangi partiye yönelik oldukları belli değil...

Lâf aramızda... Kokteyl partilere, seks partilerine; doğumgünü partilerine katılan sakallıların sayısı —bize kalırsa— siyasi partilere dönük sakallılardan daha fazla galiba...

CUMARTESİ :

Kuduranlar

Kuduz köpekler çoğalmış... Bazı illerimizde birçok bölgeler karantina altına alınmış... Havaların aşırı derecede sıcaklığı kuduz tehlikesinde büyük bir rol oynuyormuş... Falan, filân...

Ayol, olacak bu kadarı elbette!... Sıcakların şiddetinden koskoca insanlar kuduruyor... Her gün yepyeni bir cinayeti manşet çekiyor gazetelerimiz...

N'olmuş yâni köpekler kudurmuşsa?... Bırakalım biraz da onlar kudursun... Kudurmayı da mı inhisar altına aldık?...

PAZAR :

Barut fıçısı

Büyük tirajlı gazetelerimizde bir ilân: Diskotek Barut Fıçısı!

Evet... Yanlış okumadınız... (Barut Fıçısı) adında bir diskotek açılmış turistik tesislerimizin birinde...

Ve...

Şimdi...

Şirin şirin genç kızlar, yakışıklı delikanlılar bu diskotekte buluşacaklar...

— Bir kadeh viski lûtfen!...

— Bir kadeh daha!... Biraz da müzik... Tamam mı?...

— Lili, çıkarsana blûzunu hava pek sıcak, dii mi?

— Mimi, ne güzel yanmış bacakların!... Ataköy'de mi giriyorsun denize?...

....

İnfilâkler, minfilâkler azalmıştı bir süreden beri...

Barut Fıçısı'ndan diskotek olursa pek yakında, yepyeni, fakat daha değişik patlamalara şaşar mısınız bilmem ki?...

Şemsi BELLİ

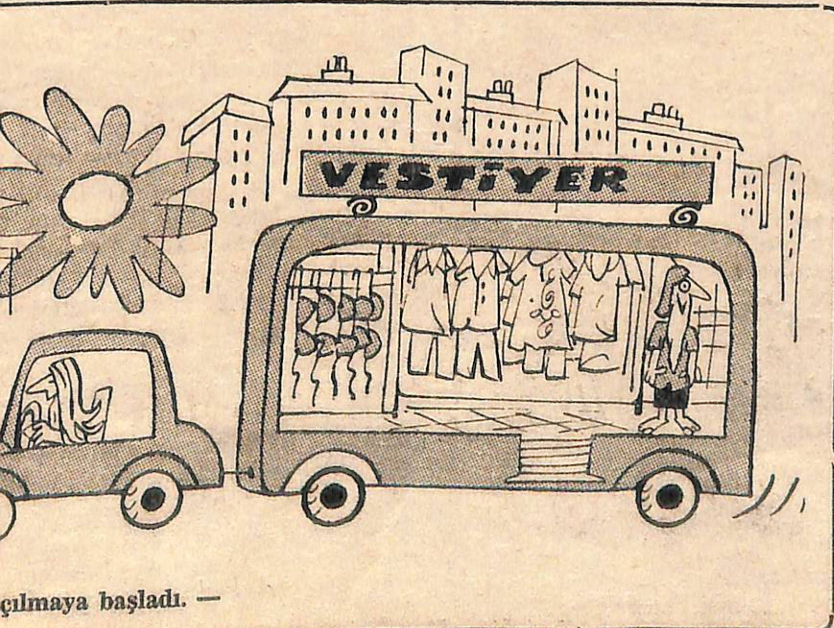
ÇIKAR

Sudan balık çıkar benden çıt çıkmaz
Senden ne çıkar cicim?
Fazla naz usandırır âşığı;
Sevmekten bıkar cicim.
Hele gözyaşlarım hele gözyaşlarım
Dünyayı yur - yıkar cicim.
Bir öfken, bir nefretin
Gırtlağımı sıkar cicim.
Zenginsen - güzelsen ölenece peşindeyim
Ne yaparsın «çıkar» cicim.

ÇOK GÖRÜLMEZ

Çok görülmez güzelin pastası adama
Hem göğüsten hem buttan destesi adama.
Canına okuyor erkeklerin billâhi;
Sevdada kadınların ustası adama.

H. Zekâi YİĞİTLER

çılmaya başladı. —

— Hey garson... Tuzu, biberi!?.

ERNEST, merdivenin başından seslendi:

— Matilde, benim balık oltamı nereye koydun?

Gezi hazırlıklarıyla uğraşan Matilde sinirli bir sesle cevap verdi:

— Sadece dört gün kalacağımız Adele teyzenin villâsında balığa çıkacak değilsin ya!

— O sıkıntılı yerde balığa çıkmayıp da ne yapacağım? Hem yağmurlu havada balık avlamak daha kolay olur. Bilirsin, yağmursuz günü yoktur oraların.

— Hıh! Her günü yağmurluymuş! Mübalâğa etmeden de yapamazsın.

— Asıl mübalâğayı senin kıymetli teyzeciğin sever. Yılın en güzel dört ayını bizde geçirmesi için ayağına kadar gitmemiz ve o kasvetli evde dört gün kaldıktan sonra kendisini de alarak birlikte bizim eve dönmemiz gerekiyor. Buna egoizm denmez de, ne denir?

— Teyzemin bize bırakacağı iki milyon Belçika frankı bu zahmete değmez mi şekerim? Tek vârisi olduğumu da biliyorsun üstelik.

— Bu mirasa konmayı düşünmek, budalalığın en büyüğü! Kadın seksen yaşında olduğu halde senden de, benden de dinç! Hem sana daha açıkçasını söyleyeyim mi? Yanımızda bir iki yazı daha geçirdi mi, topu attığımızın resmidir! On kişinin yediğini bir öğünde yuvarlıyor maşallah!

Her şeye rağmen ertesi sabah, bir dostlarından uydurdukları elden düşme küçücük arabalarına atlayarak yola çıktılar. Yorgun argın Chimay'a vardıklarında çoktan akşam olmuş, yağmur hafiften hafiften şiselemeye başlamıştı. Adele teyzenin aksiliği üstündeydi gene. Nasıl aksileşmesindi kadıncağız? Onların yüzünden yemek zamanı iki saat gecikmişti.

İlk geceyi güçlükle atlatan Ernest, ertesi sabah soluğu balık avında aldı. İhtiyar kadının çenesinden ancak böylelikle kurtulabiliyordu. Matilde ise büyük bir sabırla katlanıyordu.

Dört gün sonra Adele teyzeyi de yanlarına alarak dönüş yolculuğuna çıktılar. Yaşlı kadın uzun yola nasıl dayansın? Bourgogne'da durmalarını emretti. Kentin o ünlü pastanesindeki zencefilli canım pastalardan doyasıya yemeden geçemezdi Bourgogne'u. Ernest'le Matilde birer, Adele teyze oniki pasta yiyip, üstüne de hazım için bir şişe şarabı yuvarladıktan sonra yeniden yola koyuldular. Boğucu bir sıcak vardı. İhtiyar kadın hemen uyudu. Bir saatlik yolculuktan sonra Matilde:

— Ne güzel uyuyor, diye mırıldandı teyzesini işaret ederek.

Aynı anda bir kamyonla tokuşmayı mucize kabilinden atlattılar. Ve Adele teyzenin burnu, önünde oturan Ernest'in ensesine dayandı kaldı! Matilde arkaya dönerek sordu:

— Canınız acımadı ya?

Adele teyze cevap vermediği gibi, kıpırdamadı bile. Durumda bir fevkalâdelik sezen genç kadın:

— Dur! diye bağırdı kocasına. Adele teyzeye bir şeyler oldu!

— Hah, bir bu eksikti!

Arabayı yol kenarındaki ormana sürerek durdurdu. Yaşlı teyzeyi kendine gelmesi için bir iki sarsan Matilde bastı çığlığı:

— Ölmüş!

— Garanti hazımsızlıktan gitti kadıncağız!

Genç karı koca şaşkınlıktan korkuya, korkudan kararsızlığa geçen çeşitli duygular içinde bocalayarak, bir süre ağızlarını bile açamadılar. Sonra kendini ilk toplayan Ernest oldu:

— Kötü, diye mırıldandı. Hem de çok kötü! Günün birinde bize pis bir oyun oynayacağını biliyordum zaten!

Döndü hıçkıra hıçkıra ağlayan Matilde'ye:

— Zırlamayı bırak! Göz yaşların onu diriltmez. Ne yapacağımızı düşünelim. Arabada bir cesetle ormanda fazla kalamayız.

— Dijon'a gidelim. Ya bir hastaneye, ya da jandarma karakoluna uğrayıp durumu bildirelim.

— Beni dinle... Tatilimin bir kısmını zaten berbat ettim. Geri kalanını da Dijon'da formalite gereği oraya buraya koşarak mahvedemem! Hem, nasıl olsa onu Belçika'ya götürmek zorunda değil miyiz? Vasiyetnamesindeki şartlardan biri de, ölüsünün Chimay'a gömülmesi değil mi? Uymadık mı, metelik alamayız!

— Peki, ne yapmak istiyorsun?

— Onu yeniden evine götürelim. Sanki yola hiç çıkmamış gibi...

— Olmaz. Buna tahammül edemem. Hem sonra gümrükten nasıl geçeriz?

— Arabanın bagajına saklarız.

— Zavallı teyzeciğim bagajlara girecek ha?

— Canım, neden olmasın? Nasılsa ölü değil mi?

— Ya gümrükçüler bagajı aramaya kalkışırlarsa?...

— Bu turist kalabalığında gümrükçülerin bizim bagajla uğraşacaklarını hiç sanmam. Hem kaçakçıya benzer surat var mı bizde?

Cesedi, valizlerin arkasına iyice gizleyerek yola çıktılar. Chimay'a gece yarısı varacaklarını hesaplayan Ernest, Adele teyzeyi kimseye görünmeden yatağına yatırabileceklerini düşünüyordu. Ertesi sabah odasına girenler, onu yatağında ölmüş bulacaklardı.

Fakat daha ilk motelin önünden geçerlerken Matilde:

— Durup şurada birer konyak içsek, dedi. Sinirlerim öylesine bozuk ki...

İyi bir fikirdi bu. Ernest'in sinirleri daha mı sağlamdı sanki? Arabayı içindeki cesetle birlikte motelin önünde bırakarak içeri girdiler. Yarım saat sonra çıktıklarında ise donakaldılar! Ufacık arabaları ortalıktan yok olmuştu!

Ne yapacaklardı şimdi? Bagajında bir ceset bulunan arabalarının kaybolduğunu polise nasıl bildireceklerdi? Olayı her yönüyle düşündükten sonra, kimseye bir şey söylemeden Chimay'a trenle dönmeye, Adele teyzenin evine kurularak, onun ansızın kaybolduğunu polise söylemeye karar verdiler.

Düşündükleri gibi de yaptılar. Gidiş gelişlerini kimse görmemişti.

— Peki, dedi Matilde, ya arabayı bulurlar da, teyzemin cesediyle karşılaşırlarsa?...

— İşte o zaman hapı yutarız! Tek umudum, arabayı çalan serserinin cesedi bulmasından sonra, katil sanılmasın diye ortadan kaldırmasıdır.

Akıllarına gelmeyen tek şey arabayı bir serserinin değil, bir âşığın birkaç saatliğine ödünç almasıydı.

Matilde ile Ernest, motelden telefonla çağırdıkları bir taksiyle Chimay'a dönerlerken, Maurice'le Jeanne çaldıkları arabayı bir ormanda durdurmuş, nemli çam dalları üzerinde çalgınca sevişiyorlardı.

İkisi de işçiydi. Ama kız, ilk buluşmalarının bayağı bir otel odasında değil romantik bir çevrede olmasını istiyordu. Ve bir rastlantı, onlara bu fırsatı vermişti. Aşka doymuş, dönüşe hazırlanıyorlardı ki Maurice lâstiklerden birinin inmiş olduğunu farketti. Yedek lâstik aramak için bagajı açmasıyla da, yere yıkılmamak için yanındaki ağaca sarılması bir oldu. Jeanne bir çığlıkla kendinden geçti. Adele teyzenin cesedi, sevdalı iki genci kendinden geçirmişti! Akıllarına ilk gelen şey, bu uğursuz arabayı olduğu yerde bırakıp kaçmaktı. Ama ormana gelirken uğradıkları benzinciyi hatırladılar. Ceset bulununca benzinci arabayı da, kendilerini de tanıyabilirdi. Cinayet, bal gibi üzerlerine kalırdı. Oysa sevişmekten başka bir suçları yoktu. En iyisi, arabayı yakmaktı!

Genç kız sordu:

— Ya ihtiyar kadının cesedi?...

— Üzülme, dedi delikanlı. Cesedi bir ağacın altına gömeriz. Şimdi bana biraz yardım et sevgilim.

Ölüyü saygıyla arabadan çıkararak, bir ağacın altına gömdüler. Sonra boş arabayı ateşe vererek kaçtılar.

Ernest'le Matilde'ye gelince:

Korkuyla geçen uzun bir geceden sonra arabadan haber çıkmayınca, teyzelerinin kaybını polise bildirdiler. Bir süre sonra da notere giderek Adele teyzenin ölmüş olabileceğini, vasiyetnamesinin açılması gerektiğini söylediler.

— Teyzenizin cesedi, ya da öldüğünü belirten bir belge gelmeden vasiyetname açılamaz, dedi noter.

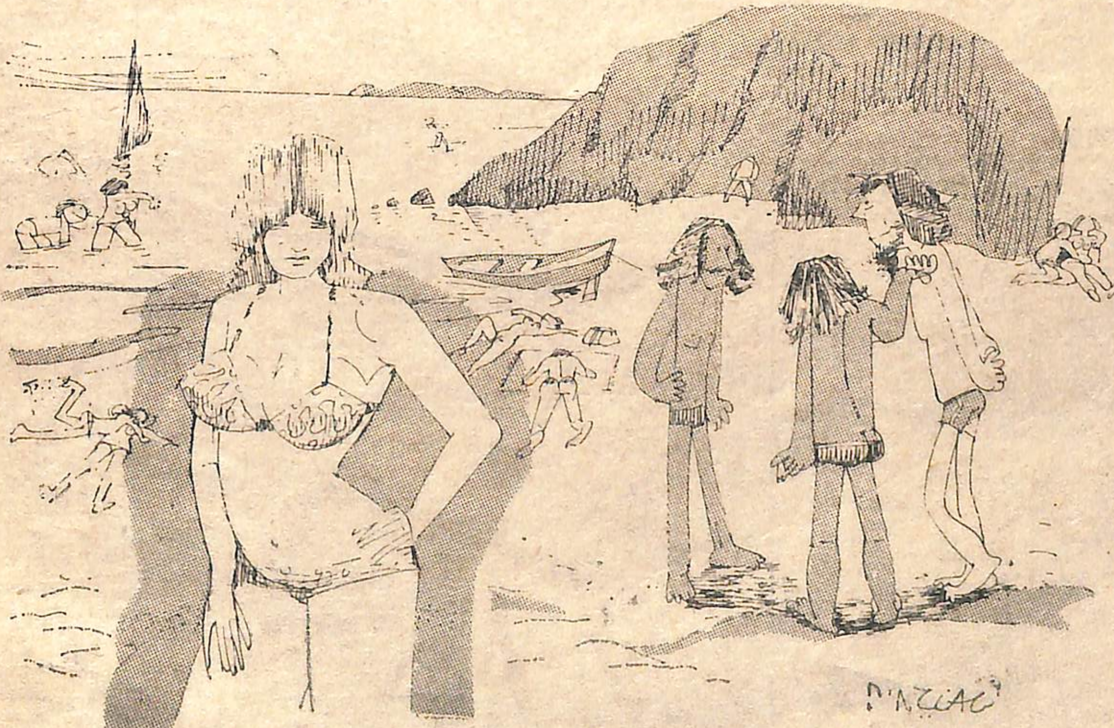
— Ya bunların hiçbiri bulunamazsa?...

— O zaman araştırılması için en azından dört yıl beklemeniz gerekir. Bir dört yıl da araştırmadan sonra yapılacak işlemler tutar, etti mi sekiz yıl? Tabii iş gene bitmez. Madam Matilde'in, madam Adele'in tek vârisi olduğunu ispat etmesi gerekir. Bu ispattan sonra da madam Adele'i ölü, ya da kayıp saymamız için özel bir kanun çıkarılması gerekir ki, bunların toplamı otuz yılı geçer.

Demek kırk yıla yakın bir zaman Ernest'le Matilde Adele teyzenin mirasından metelik alamıyacaklardı! Sapsarı bir yüzle noterin yanından ayrılırlarken:

— Sana söylemiştim, dedi Ernest Matilde'ye. Adele teyzenin sonunda bize kötü bir oyun oynayacağını. İşin kötüsü yalnız mirastan değil, eski arabamızla o güzelim olta takımımızdan da olduk!

Guy Des Cars'dan çeviren:
Süheylâ AYKUT

— Eskiden yazları kızarırdık...
— O eskidendi oğlum, şimdi kızaran kalmadı!..

Bitirim Hafiye ŞABAN HOPDEDİK
CANİKONUN PEŞİNDE
mim uykusuz
11

SENİ KALBURA ÇEVİRECEĞİM ABDÜLHAMİT CÜCESİ!
!
AĞIR OL, TANSİYONUN YÜKSELİR!
KÜT!
BENİ HİÇ HESABA KATMIYORSUN BÜCÜR!
KATMAZ OLUR MUYUM.. SEN ELDE BİRSİN AYI YAVRUSU!..
LANK!
AH HOPDEDİK! SEN BİR KAHRAMANSIN!
OOO... BAYAN 94-44-94!.. ŞİMDİ ONLARA CANİKONUN NEREDE OLDUĞUNU SÖYLETECEĞİM!..
KEV KEV!
CANİKOM!.. YAVRUCUĞUM!.. NİHAYET SANA KAVUŞTUM!..
KEV KEV!
NE! CANİKO SENİN ÇOCUĞUNUN ADI DEĞİLMİYDİ?
YOK AYOL!. İŞTE BU ŞEKERİN ADIYDI!
VIYK VIYK!
VAY BENİM AKILSIZ KAFAM! KENDİMİ BUNCA TEHLİKEYE BU YARIM KİLOLUK İT İÇİN ATMIŞIM HA!..
mim uykusuz
SON

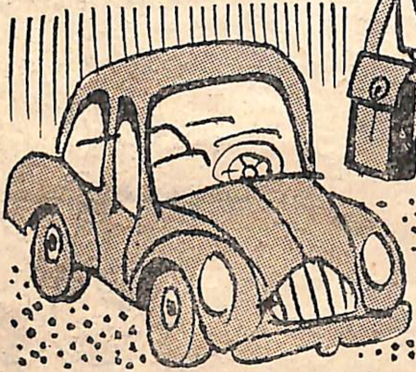
MOKAMPTAN TURİSTİK NOTLAR

★ SUAVİ SÜALP ★

DENİZ kenarında büyük bir araziye açıkgözlerin yaptırdığı turistik mokamp'lar dikkatimi çoktandır çekiyordu... Fakat fırsat bulup bu numaranın ne biçimde döndüğünü araştırmamıştım. Bilirsiniz ben her şeyi araştırırım. Bazan da onu buna karıştırırım.

Geçenlerde bu tip mokaplardan birinde bir kaç gün kalmak imkânını elde ettim. Genel olarak ecnebilerin sokulduğu bu mokamplara girmek için uzun ömürle sıkı yumruk lâzım geldiğinden benim de kendimi mokampı işleten herife firenk olarak yutturmam icabetti. Herif

ilkokul mezunu olduğundan karşısına geçip uydurma bir lisan salladım:

— Vatrokenta mimoza epengle terilen...

Herif kazıklayacak taze bir turist düştüğüne sevinerek cevap verdi:

— Yes orrayt... Mokamp beytıfıl... Mister elli dolar...

Ben herifin açıkgözlüğüne bırakarak dilimize çoktandır girmiş kelimelerden bir cümle daha salladım:

— Cin kraker perborat poliüretan sanfor halıkfleks...

— Yes yes... Andsten... Se, blu vayt...

Herife bir kafa koymamak için kendimi zor tuttum ve bizim emektarı sahile doğru sürdüm... Renkli çadırların, römorklu arabaların arasında en neşeli bir yer seçerek stop ettim... Hesabi Alman'lar, ciddî yüzlü Hollanda'lılar, güneşin altında kültür fizik yapan Amerikalılarla dolu mokampta her halde beynelmilel birkaç gün geçirecektim... Pederin yadigârı olan Birinci Harbi Umumiden kalma çadırımı hemen gererek yatacak yerimi ayarladım... Ayağıma bir şort geçirdim ve boynuma otuzbeş liraya aldığım fotoğraf makinamı asarak denize doğru yürüdüm...

Tam yürürken de burnumun direğine korkunç bir darbe indi ve kendimi kumlarla karışık sarışın bir İsveçli hanımın üstünde buldum.

— Pardon madam...

— Siz nasıl düşüyoğ benim üstüme?... İnger man junge...

— Pardon dedik bayan... Şu piç kurusu yüzüme top attı da...

Sarışın bir Alman çocuğu alayla bana nanik yaptı.

— İh bin dushenman fur gen...

Tam çocuğa kıyak bir tekme sallayacağım sırada iri yarı babası beni ensemden tuttu:

— Nayn... Der zuch fir boksen.

— Ağzınızı bozmayınız beyefendi...

İki Amerikalı aramıza girdiler:

— Piliz mister.. piliz...

— Ağbicim pirizi filân var mı? Şu burnuma bakın...

Kısacası daha ecnebilere adapte olamadığımı anladım... Fakat gazetecilik aşkı ve vazife heyecanı hırsıma galip geldi... Kendimi tuttum... Top oynayan iki Fransız kızının yanına yürüdüm. Ne de olsa lisede Fransızca paralamıştım:

— Done mua le top matmazel...

Kızlar ilk defa duydukları bu acayip Fransızca ile irkildiler... Brijit Bardot'a benzeyeni yüzüme gülerek baktı:

— Kua?...

— Purkua le top... Yâni ye la yapmak pa le basketbol, la voleybol esetera... Çünkü sizler tre boku joli fem... Anlaşılmayacak bir şey yok zannedersem...

Kızlar bu sefer daha hızlı ve sesli gülmeye başladılar. Esmer ve bir içim su olanı:

— Oh... la... la... dedi.

Ben bu sefer cevabımı yapıştırdım:

— La değil si... Je sui le jurnalist...

— Jurnalist... Oh tre bien... Pari suar?...

— No... Akbaba...

Kızlar gene birbirlerinin yüzüne baktılar:

— Akbaba?...

— Yâni kuş... Yahu kuş nasıl derler?... Le kuş... Pır pır...

Kızlar daha çok güldüler. Ben bundan cesaret alarak makinemi çıkardım:

— Le foto... şak şuk... Yâni vu poz muo çekecek!...

Brijit Bardot'a benzeyen ve benim bilhassa ilgilendiğim kız ellerini beline koydu:

— Vıy mösyö... Tire mua trua poz... Nes pa...

— Vay haspa... Tabiî çekiyorum...

Kızların poz poz resimlerini çektim...

Artık mokampa alışmış gibiydim... Kızlardan biri elini salladı:

— Heeey Marsel!... Marsel!...

İri yarı halterciye benzeyen bir oğlan denizden fırladı... Her tarafı adale olan herifi hiç gözüm tutmamıştı. Herif beni dik dik süzdü:

— Sen neden çekiyoğ benim nişanlımın resmini?...

— Ağbicim... Maksat turistik hâtıralar... Ben gazete için bir röportaj üzerine çalışıyorum da...

— Yok böyle röportaj... Vermek sen o makineyi...

— Annamadım... Fasulye mi?...

— Yoksa ben kullanmak size efor...

— Rica ederim, fena bir maksatla çekmedim mösyö...

— Yok siz verecek makineyi...

Sinirli herif birden üstüme atladı... Makineyi kaptığı gibi denize attı:

— Vuasi le marin le foto...

O zaman ben bozuldum:

— Ayıp yahu yaptığın... O makine kaç para biliyor musun?... Tam beşyüz frank...

Kızlar ve herif arkalarını dönüp yürüdüler... Bu şamataya etrafıma bir sürü turist toplanmıştı... Her kafadan bir ses çıkıyordu... Ben bildiğim kadar başıma gelenleri anlatmaya çalışıyordum:

— Şu mösyö le foto fırlatıyor denize cump... Nayn... Yes kes babam kes...

Biri koşup kamp müdürünü çağırdı... İri yarı bir herif tepemde bitti:

— Ne şamata ediyorsun burada?...

— Makinemi denize attılar ağbi...

— Sen ne hakla turistik mokampa girdin?...

— Vazifeyle... Gazeteciyim... Ne demek istiyorsunuz?...

— Buraya yerli turist giremez. Kapıdaki yazıyı okumadın mı?...

— Fakat bir röportaj için...

— Haydi al makineni denizden de yaylan...

Omuzumu herifin pençesinden silkeleyip kurtardım. Denize girdim. Makinemi sudan çıkardım. Omuzuma astım... Bana hayretle bakan turistlerin arasında başım dik yürüdüm... Arabama binip mokamptan çıktım... İlk rastladığım mokampın sahibi arkamdan koştu:

— Hey mister... Elli dolar...

O zaman neden mokampa yerli turist almadıklarını çaktım ve herife dönerek cevabını verdim:

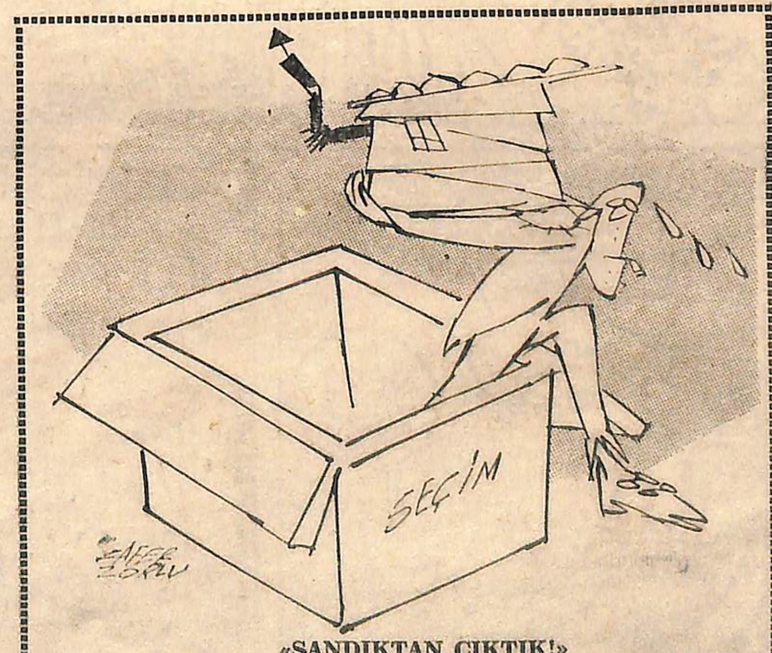
— Hastir ulan!... Beni Hans Fon Vöberlayht mı sandın?.. Benim adım Mehmet annadın mı düdük!...

Hızla bu turistik kazıkasyon kampından uzaklaştım ve sakin bir deniz kenarı bulup arabayı durdurdum... Derin bir nefes aldım... İlerde rakılarını açmış, neşelerini bulan yerli turist arkadaşlara doğru yürüdüm:

— Arkadaşlar, dedim. Biraz suyu olan var mı?... Sıcakta dilim, damağım kurudu da...

Hep birden buyur ettiler:

— Buyrun beyefendi... Allah ne verdiyse yiyelim!...

«SANDIKTAN ÇIKTIK!»

Sizin için

DEĞERLİ CÜZDAN

Geçtiğimiz bayram memlekete gitmeden önce eşe dosta hediye alalım diye alışverişe çıkmıştık bir arkadaşımla. Vitrinlere bakarken arkadaş bir cüzdan gördü ve dedesine götürürse çok sevineceğini düşündü. İçeriye girdik. Fiyatını sorduk.

— 185 lira, dedi tezgâhtar.

Arkadaşım çok mersi dedi ve yürüdük. Tezgâhtar arkamızdan:

— Beğenmediniz mi kardeş? Daha başkaları da var! diye seslenince, arkadaşım:

— Beğenmesine beğendim de, 185 lira cüzdana verirsek, içine ne koyacağız?... demez mi!?.

Fazıl ERGENÇ
O. D. T. Ü. III. Yurt — ANKARA

GEZEN HAN

Bir iş için Mahmutpaşa'da Gezer Han'ı arıyordum. Karşılaştığım kişilere soruyor, bir türlü beni hana ulaştıracak tarifi alamıyordum. Biraz sonra hamallara sormak aklıma geldi. Karşıma çıkan ilk hamala sordum:

— Amca, Gezer Han nerede, biliyor musun?

Hemen cevabı yapıştırdı:

— Ha şu pizim Cezer Han mı, şimdiluk purada değul, cezmeye cittu, belçi pirazdan celur.

Hayrullah SEVER
Mimar Sinan Caddesi Hızır Reis sokak No: 13 — Yıldıztabya/İST.

Yazısız
(Kemal AKKOÇ)

Yazılı
(Nuri BİLGİN)

YARDIM

Lisede okuyan kardeşi, ders çalışmak için matematik öğretmeni Turan beyin yanına gelerek:

— Ağabeyciğim ne olur bana biraz yardım et, eğer matematikten kalırsam intihar edeceğim, dedi.

Turan bey gayet ciddi olarak:

— Olur kardeşim, şehrin dışında yüksekçe bir kule var, seni oraya götürebilirim, diye cevap verdi.

Handan TAŞKIN
Ortaokul Müd. eşi
YUMURTALIK

— Cezaevlerimizde 64.000 tutuklu ve hükümlü var. —
(Necdet BİÇER)

MİDELERDE REFORM GEREK

Yaklaşılmaz hiç yanına
Dil uzatılmaz ki.. şanına
Büftek, kıyma, kuşbaşına
Dürbün ile bakmak gerek

Biber ile domatese
Şu mübarek patatese
Uygun değil nice kese
İthal malı değil ise
Bin maşallah demek gerek

Her yemeğin içindeydi
Mütevazı biçimdeydi
Patlıcana nazar değdi
Mavi boncuk takmak gerek

Patlar başta er geç kabak
Doğru olmaz pek yanaşmak
Hele hele.. şu sarmısak
Etikete dikkatli bak..
Pahasına saygı gerek

Pirinç böyle uçar ise
Bulgurdan da düşmez hise
Uymak için bu gidişe..
Midelere reform gerek!

M. EMİN ŞEHSÜVAROĞLU
Tekel Başmüdürlüğü Muhasebe memuru — **ESKİŞEHİR**

ŞEFFAFA ÖRNEK

Sınıfta öğretmen sordu:

— Şeffaf neye derler?

Öğrenci cevap verdi:

— Bir tarafından bakılınca öbür tarafından görünen her şeye.

— Aferin oğlum, dedi öğretmen.

Başka bir öğrenciye «Sen de bir misal ver» deyince:

— Anahtar deliği öğretmenim. demez mi!?.

Necdet YILMAZ
Aksu İlköğretmen Okulunda memur. ANTALYA

BANYO

Okulumuz yatılı olduğu için fotoğrafçılık kolu da oldukça önemlidir. Kol başkanı Aynur ve gözetici öğretmen Ali bey daima çalışırlar, bize yararlı olabilmek için.

Bir cumartesi Aynur ile Ali bey birlikte resim odasında, Aynur'un çektiği filmleri banyo ediyorlarmış. Tabii benim bundan haberim yok. Acele bir iş için Aynur'u arıyorum. Yok. Oradan geçen Yurdan'a Aynur'u sorduğumda aceleyle şu cevabı verdi:

— Orada, Ali bey ile banyo yapıyorlar...

Bir yandan da resim odasını gösteriyordu.

Şükran ERTEN
Emekli maliyeci Ömer Ali Erten eliyle Gülnar/İÇEL

Şeker hastalığı insan ömrünü uzatıyor.
— Gazeteler —

— Hanım, sizde şeker var...
— Oh oh... Aman ne iyi!..
(Seçkin TEMUR)

BENZETME

Bir bucakta karı - koca öğretmenlik yaptığımız zamanlarda, yaz gelince köylüler bizi yaylaya dâvet etti.

Buradaki evler genellikle tek odalı ve geçici olarak yapılmış evler olduğu için hep bir odada yenilir, içilir, yatılır ve kalkılır.

Misafir kaldığımız evde henüz uyanıp kalkmıştık ki, yaşlıca bir hanım kapıdan içeri girdi. Merhabalaştıktan sonra ev sahibi bizleri tanıştırdı.

Eh, yaşlı kadın bu ya, durur mu? Başladı bizim hanıma sağdan, soldan bir sürü sorular sormaya. Karşılık olarak da uygun cevaplar alınca:

«— A.. kızım ben seni çok sevdim. Benim de gelinim var. Maşallah güçlü, kuvvetli, öküz gibisin. Tıpkı bizim geline benziyorsun.» demez mi!?.

M. Şükrü ARIŞAN
Halide Edip Adıvar Ortaokulu Md. Yardımcısı
ÜSKÜDAR/İST.

— Aldığım notları okuyorum: 98 — 42 — 98!..
(Tayfur ŞAPOLYO)

Adlarımız... Soyadlarımız...

ERHAN TIĞLI

Kiminin ilk çocuğu ölür, ikinci çocuğu yaşasın diye adını: «Yaşar» ya da «Salim» kor. Kimi kız çocuğu ister, olursa «Dilek, Arzu, Emel, Ülkü»... koyar ad olarak. Kimi erkek olsun der, «Er» li adlar tasarlar...

Eğer birden çok çocuk olmuşsa, ya da öyle olması isteniyorsa, çocukların adları birbirine uysun istenir ve kafiyeli adlar sıralanır. Kimi zaman istenmeden dünyaya gelmiştir çocuk ve sanki günah ondaymış gibi adında belirtilir istenmediği. Sık sık rastladığımız «Yeter, Dur, Soner» (Durmuş, Dursun, İmdat) adları bu çeşit adlardandır.

Bu konuda fıkralar vardır birkaç tane. Adam yoksulmuş. Ama habire çocuğu oluyormuş. Bunlara sırayla: Ayfer, Eser, Sefer, Gülfer adlarını koymuş. Bir çocuğun daha olursa ne korsun? diye sormuşlar. Adama şöyle bir bakmış bizimki ve: «Yeter!» koyacağım, deyivermiş ta yürekten...

Yine bir başka yoksulun da çok çocuğu oluyormuş. Adlarını: Müjdat, Sedat, Vedat, Nihat, Dilşat, Kürşat koymuş bunların. Bakmış, biri de yolda. Bir of çekmiş adam: «Bunun adını da İmdat koyacağım» demiş...

Demişler ama lâfla peynir gemisi yürümüyor ki, çayları kahveci Dur. sun'a söylersin, dileğin olur, ama kontrol olmazsa istediğin kadar bağır; yeter, imdat, dur diye, olmaaz! Laklakla oyalanır, eyleme geçmezsen daha beter eder seni zürriyet cenapları, yaa!...

Kimi insanlar, çocuklarına hayvan adlarından korlar, eşek, köpek gibi basit (!) hayvanların adlarına tenezzül etmezler ama. Aslan, kaplan, kartal, doğan, şahin gibi güçlü; sülün, meral, ceylân, balaban gibi ince, zarif hayvanları tercih ederler. Kurt kelimesinin başına bir «Boz» sıfatı getirilerek (Bozkurt) de ad meydana getirilir...

Kimi adlarda övme, övünme ya da yüceltme görünmez, aksine bir tevazu, küçüklük, gariplik havası taşırlar. Böyle adları genellikle yoksul babalar korlar. Örnek: Garip, Fakir, Satılmış, Mazlum, Öksüz, Yetim, Hicran...

Soylu, güllü, allı, benli gibi sıfatlardan ad konduğu gibi, Günseli, Ayseli gibi bileşik kelimelerden de ad konabilir...

Kimi adlar «Madeni» dir. Demir (Aydemir, Gündemir), Tunç (Tunçer, Ertunç, Tunçalp), Çelik.

Kimi adlar süs eşyası ve mücevheratla ilgilidir: Gümüş, İnci, Altın, Elmas, İpek, Diba, Cevher, Dürdane, Dürnev, Dürrüşah...

Kimi adlar ilhamını tabiattan alır: Çağlayan, Çağlar, Irmak, (Irmak adları: Dicle, Fırat, Meriç, Seyhan, Ceyhan, Menderes), Kaya (Yalçın), Deniz, Bulut, Gök (Göker, Sema, Asuman, Göksel, Evren, Kâinat, Acun, Gökay, Göksev, Semavi).

Kimi adlar yere göğe sığmaz yıldızlara dek uzanır: Zühre, Merih, Ay (Mehtap, Mahinur, Mehpare, Ayla, Aygün, Aygül, Gülay, Aynur, Aysun, Aylin, Ayten, Ayhan), Güneş, yıldız (Sitare, Necm(i), Necmiye)...

Kimi adlar pırıl pırıl parlar, ışıklı ve aydınlıktır: Nur, Münevver, Şule, Işık, Ziya, Aydın, Işıl, Yalım, Ateş, Kıvılcım.

Soyut kavramlar, düşünce ve görüşler de ad olurlar: Ülkü, Amaç, Emel, Hürriyet, Özgür, Erdem, Fazilet, Adalet, Yasa, Ruh (i), Kutsal, Kutsi, Kutlu, Erkut, Kıvanç, Sevinç, Sevgi, Sevim, Sevil, İnanç, Hınç, Dinç, Dinçer, Güven, Mesut, Saadet, Kudret, Meziyet, Mefharet, Fehmi, Rahmi, Avni (i ekiyle yapılmış anlama, acıma, yardım etme ile ilgili adlar), Efdal (Pek faziletli, yüksek), Üstün, Harika, Şahane gibi yücelik bildiren kelimeler, Melek (iyi huylu olması için), Peri (Güzellikten dolayı) gibi yaratıklar da ad olur biz insanlara...

Bunlardan başka anneler, babalar, zeki olsun diye çocuklarına «Zeki, Zekâi», akıllı olsun diye «Akil», herkes tarafından sevilip sayılsın diye «Melike, Ece», dünyada bir tane olsun ya da parmakla gösterilsin diye (Doğan ilk çocuklara da bu adlar verilir çoğu kez): Yekta, Biricik, Birsin, Birsen, Biriçim, Birnur, Birgül, Birtane, Birhan, İlker, İlknur, İlkay... adlarını korlar.

Kimi adların özel anlamları vardır. Söz gelişi, bir tanıdığın çocuğu doktor müdahalesiyle oldu, adını «Hekimel» koydular, yine bir başka tanıdığın çocuğu kendisi askerdeyken oldu, çocuğun adını «Özlem» koydular. «Hicran» adı da çocuk doğduğu sırada acıklı bir olay olmuşsa, ailenin bir yakını ölmüşse konur çocuğa. Özel anlamlı adlara bir örnek daha verelim. Komşumuzun sakat bir çocuğu doğdu, adı «Mazlum» oldu...

Kimi adlar telmihlidir, simgelidir, çağrışım yaptırırlar duyanda. Söz gelişi: Davut (Güzel, gür ses: Davudi ses), Yusuf (Güzellik), Ali Cengiz (Kurnazlık, düzen: Ali Cengiz Oyunu), Tarık (Cesaret ve azim: Geri dönüş yolunu tıkamak için ardındaki bütün gemileri yaktıran Tarık Bin Ziyad), Niyazi (Aptallık, talihsizlik: Ne şehit oldu ne gazi, b.. yoluna gitti şoför Niyazi!), Cafer (Etti Cafer bez getir!), Recep (Palavra: Atma Recep, din kardeşiyiz!), (At martini debreli Recep, dağlar inlesin!), Ferhat (Aşkın ölmezliği, dağlar deldirecek kadar câzipliği: Ferhat ile Şirin), Kerem (Aşkın yakıcılığı: Kerem ile Aslı), Leylâ (İlâhî, plâtonik aşk: Leylâ ile Mecnun)... bu çeşit adlardandır.

Eskiden, soyadı olmadığı için ve de aile adını sürdürmek tutkusundan dolayı adlar çiftti. Şimdi de görülüyor arada sırada, alışkanlıktan, eskiye bağlılıktan olsa gerek. Bunlara şu örnekleri verebiliriz: Mehmet Ali, Ali İhsan, Mehmet Sabahattin, Yusuf Ziya, Namık Kemal, Tevfik Fikret, Fahrettin Kerim, Süleyman Nazif...

İki ad yetmemiş gibi üç ad'a sahip olanlar bile vardır. Bu göbek adı, bu aile adı, yok bu arapçası, bu türkçesi derken karışıyor iş. İşte birkaç örnek: Mehmet Emin Altan, Hasan Basri Yaşar, Ali İhsan Özcan, Hasan Hüseyin Erol...

Bir fıkra vardır. Bir İspanyol asilzadesi, gece yarısı, kalmak için bir otelin kapısını çalmış. Otelci: «Kim o?» diye sormuş. İspanyol başlamış adlarını, ünvanlarını saymaya. Daha yarıya gelmeden, otelci: «Boşuna sayma dostum» demiş, «benim o kadar kişilik odam yok!»... Bugünlerde İngilizce, Almanca, Fransızca adlar da türedi de, ondan yazdım bu fıkrayı buraya... İlgililerin bilgilerine sunulur!...

Kimi kişinin adı zamana, zemine göre renk değiştirir, renkten renge girer!... Bizim bir komşumuz vardı. Kocası: «Hanım Şah» diye çağırırdı kendisini. Mahalleli: «Hanım İşi» derlerdi. Köyden gelen hemşerileri onu: «Fadime Molla» bilirlerdi. Nüfus kâğıdına baktık: «Fatma» yazıyordu ad hanesinde...

Kimisinin adı uzundur, kısaltırlar arkadaşları. Abdullah'a «Apo», Süleyman'a «Sülü», Fatma'ya «Fato» ya da «Fatoş», Mehmet'e «Memo», Selâhattin'e «Selo»... deyiverirler.

Bu ad kısaltma, daha doğrusu değiştirme, kimi zaman züppelik uğruna yapılır. Suzan'a «Suzi», Necla'ya «Neco», Cemil'e «Cimi» dendiği gibi asıl adla ilgili olmaksızın sırf yabancı ad hevesi, özentisi uğruna «Mayk», «Co», «Fifi» adları (!) da kullanılır.

(Devamı gelecek sayıda)

(Basın: 20384 - A - 60206 — 100)

evinizin bankası herkesin bankası

HALA BİR KONUT SAHİBİ DEĞİLSENİZ

İHMAL ETTİĞİNİZ BİRŞEY VAR DEMEKTİR

TÜRKİYE EMLAK KREDİ BANKASI

(Basın: 20166 - A - 60093 — 101)

* Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası *

SAHİBİ: Ergin Ortaç, Yazı işlerini fiilen idare eden: Kadri Yurdatap, Sekreter: Selâmi M. Yurdatap, Dizildiği ve basıldığı yer: Akbaba Matbaası. ABONE BEDELİ: Yıllığı 75, altı aylığı 37.50 lira. Yabancı memleketlere yıllığı 150, altı aylığı 75 lira. İDARE YERİ: Divanyolu Klodfarer Caddesi, No. 8-10, Daire: 3. İstanbul. Telefon: 22 18 11 Fiyatı: 150 kuruştur.

Eksik sayılarınızı 150 kuruşluk posta pulu göndermek suretiyle idarehanemizden isteyebilirsiniz.

AKBABA TOTO OYNAYIN 5000 LİRAYA KADAR KAZANIN

Sevgili okurlarımız,

Yediden yetmişe hepinizin seve seve katılacağı yeni bir yarışmaya başladık:

AKBABA TOTO

«AKBABA TOTO» yarışmasına katılmakla gülecek, düşünecek, eğlenecek ve

5000 LİRA

kazanabileceksiniz.

«AKBABA TOTO» yarışmasının konusu şudur: Her hafta Akbaba'nın arka kapağında beş renkli bir panorama yayımlanacak ve bu panorama'da 1'den 6'ya kadar sayılarla gösterilen 6 karikatür ve ayrıca harflerle gösterilen diğer 6 karikatür bulunacaktır. 1'den 6'ya kadar sayılarla gösterilen her bir karikatürün, harflerle gösterilen bir karikatürle ilgisi olacaktır.

1'den 6'ya kadar olan 6 sayı AKBABA TOTO kuponundaki içi boş karelerde de bulunacak; ancak bu karelerin içine uygun harfleri karikatürlere bakarak siz bulup dolduracaksınız. Böylece karelerin içine sırayla doldurduğunuz harfler kelimenin çözümünü verecektir.

İsminizi ve adresinizi de yazdıktan sonra AKBABA TOTO kuponunu keserek bir zarfa koyacak,

Akbaba Dergisi Yarışma Servisi
Divanyolu — İSTANBUL

adresine yollayacaksınız.

Sevgili okurlarımız,

«AKBABA TOTO» oynamakla hiçbir şey kaybetmiyecek bilâkis hem eğlenecek hem de 5000 liraya kadar kazanabileceksiniz.

Yarışmamız onüç sayı sürecek ve her hafta değişik konuda karikatürlerle bir de AKBABA TOTO kuponu yayımlanacaktır.

Her doğru doldurulan kuponun karşılığı 25 liradır. Böylece yarışmaya katılan okurlarımızın 25 liradan 5000 liraya kadar kazanma şansları olacaktır.

Yarışma sonunda AKBABA TOTO kuponlarını doğru dolduran okurlarımız arasında noter huzurunda kur'a çekilecek, onüç kuponu da doğru dolduran,

5000 LİRA

kazanacaktır.

Ayrıca 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1 AKBABA TOTO kuponlarını doğru dolduranlar da 300, 275, 250, 225, 200, 175, 150, 125, 100, 75, 50, 25 liralar kazanacaklardır.

Okurlarımız bir AKBABA TOTO kuponu doldurup yarışmaya katılabilecekleri gibi daha fazla kuponla da katılabilirler. Fazla AKBABA TOTO kuponu oynayanlar fazla kur'a hakkı elde edeceklerdir.

Hepinize iyi şanslar, başarılar dileriz.

DERİVİT

yara
yanık
sivilce
egzama
uçuk
traş
sonrası
ve deri
iltihapları
için
LOKMAN
DERİVİT

(Benson Reklâm: 3 — 102)

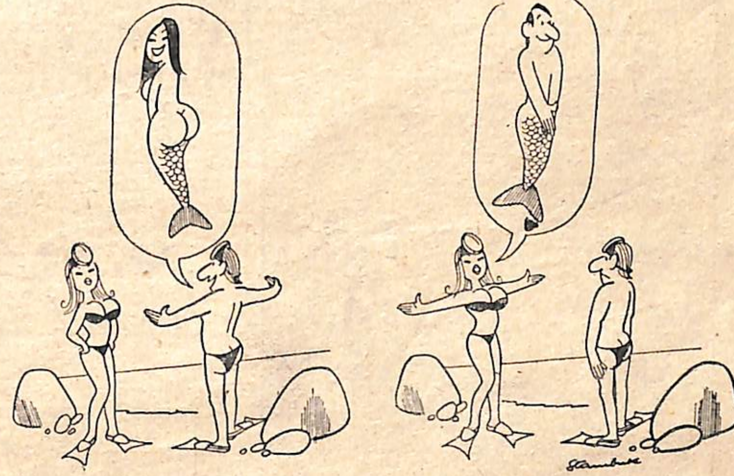

Yazısız

Bir o kalmıştı

Yalnız başına yolculuk eden kadının bulunduğu kompartımana giren adam, şapkasını çıkararak bir fileye koydu. Sonra ceketini çıkarıp dikkatlice katlayarak yanındaki boş valize yerleştirdi. Yeleğini, gömleğini, atletini aynı dikkatle valize koydu. Daha sonra pantalonuyla külotunu da diğerlerinin yanına katarak kapattı valizin kapağını. Dışarda bıraktığı paketten bir sigara yaktı ve yolcu kadının yanına oturarak:

— Affedersiniz madam, dedi. Sigara dumanı sizi rahatsız eder mi acaba?...

Yazısız

Yengeç ayıkken yalpalar

Yengeç, midyeye âşık olmuştu. Evlenme teklifinde bulundu.

— Bir şartla kabul ederim, dedi midye. Yan yan değil, dümdüz yürürsen...

Sevgilisinin teklifini kabul eden yengeç, evliliklerinin ilk haftasında en küçük bir falso yapmadan dümdüz yürüdü. Ama ikinci hafta yeniden yampiri yampiri yürümeye başladı. Duruma üzülen midye:

— Hani düzgün yürüyeceğine söz vermiştin? diye hatırlattı.

— Canım, dedi yengeç, bir senin gönlün olsun diye ömür boyu sarhoş dolaşamam ya!

Hayırsız koca

Dalgın dalgın gazetesini okuyan kocasının dikkatini çekmek isteyen kadın, kollarını boynuna dolayarak sordu:

— Doğru söyle kocacığım, beni gerçekten seviyor musun?

Adam, gazetesini okumaya devam ederek cevap verdi:

— Evet.

— En çok neremi beğeniyorsun? Gözlerimi mi?...

— Evet.

— Ya saçlarım?... Onlar da güzel mi?

— Evet.

— Belki en beğendiğin yerim, inci gibi dişlerimdir?

— Evet.

— Ya bacaklarım?... Kusurlu sayılmazlar değil mi?

— Evet.

Kocasının hiç değişmeyen cevaplarından sıkılan kadın sinirli bir sesle:

— Canım, doğru dürüst bir cevap versene, diye bağırdı. Maymun suratlının biri miyim yoksa ben?...

Adam aynı dalgınlıkla cevabı yapıştırdı:

— Evet!

Sinemada

Kocasının kulağına eğilen kadın:

— Yanımdaki adam çok oluyor artık! diye fısıldadı.

Kocası sordu:

— Ne yapıyor?

— Önce ayağıma dokundu. Sonra dizimi okşadı. Şimdi de ellerini bacaklarımın üstünde gezdiriyor!

Adam omuzlarını kaldırarak:

— Başka ne yapmasını istiyorsun? dedi. Film kötü, koltuklar berbat, konu felâket! O zavallı da kendi kendini eğlendirmeye çalışıyor demek ki!

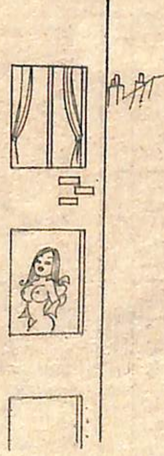
Doktorda

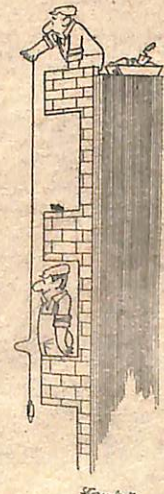
Ruh doktoruna giden yaşlı kız:

— Varlığımı ikiye bölmenizi istiyorum doktor, dedi.

— Anlayamadım, neden o?

— Bilemezsiniz doktor, diye cevap verdi kızcağız, kendimi öylesine yalnız hissediyorum ki...

Yazısız

Sebep

Avukatına giden kadın:

— Kocamdan boşanmaya karar verdim, dedi.

— Şikâyetiniz?...

— En küçük bir şikâyetim yok.

— Fakat madam, boşanabilmeniz için mutlak bir sebep bulmanız lâzım.

— Boşanmak istememin elbet te sebebi var: Ondan daha az kıskanan, daha çok harcayan başka bir budala buldum da!...

Çakılacak mı?

Genç kadının avucuna bakan falcı:

— Size kötü bir haberim var, dedi. Bu yıl içinde kocanız ölecek!

Kadın merakla sordu:

— Peki ben ne olacağım? İçeri mi atılacağım, beraet mi edeceğim?

Dünya Karikatürleri

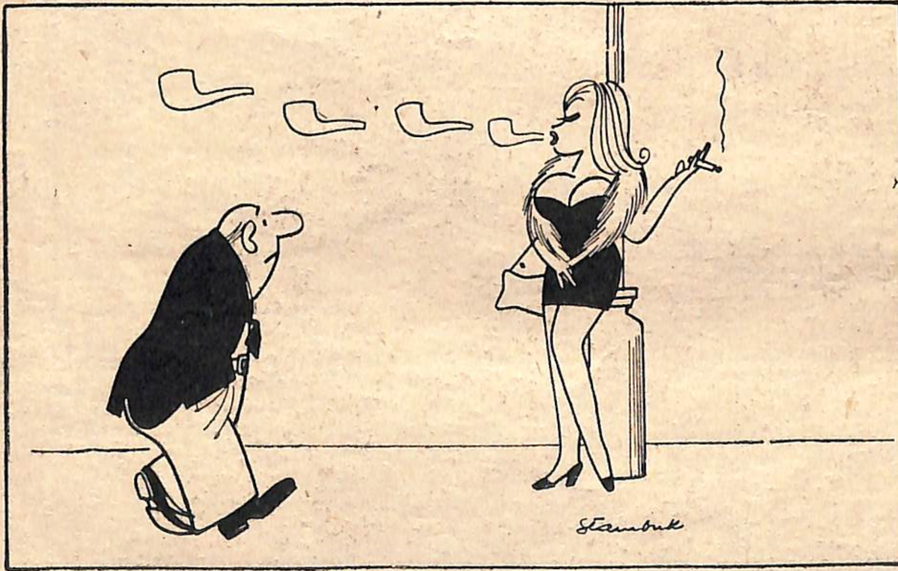

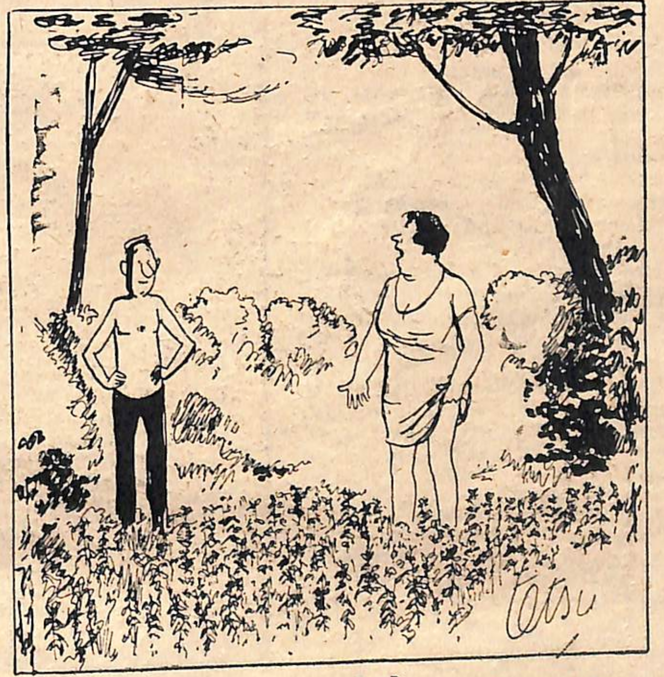
– VE İŞTE EN BÜYÜK PASTA!

YAZISIZ

YAZISIZ

– BURADA O DEDİĞİN YAPILMAZ.. HEP ISIRGAN DOLU!

– KASANIN ANAHTARI ÜÇÜNDEN BİRİNİN CEBİNDEYMİŞ!..

YAZISIZ

– ŞANSA BAK. DÖRT YAPRAKLI YONCA BULDUM!

yazdönümü sevinci İş Bankasının ikinci çekilişinde...

KATILIN!

Türkiye İş Bankasının yılın ikinci çekilişinde 8145 talihliye dağıtacağı zengin para ikramiyelerinden kazanarak yazdönümü sevincine katılmak için tasarruflarınızı 7 Eylül akşamına kadar İş Bankasında çoğaltınız.

7 Eylül 1973

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyetidir

(Yeni Ajans: 2153 — 103)

5000 LİRA

AKBABA-TOTO 3

İSİM : ....

ADRES : ....

1	2	3	4	5	6
K	A	P	T	A	N

AKBABA TOTO OYNAYIN, 5000 LİRAYA KADAR KAZANIN

Sevgili okurlarımız,

Derginiz Akbaba yeni bir «AKBABA TOTO» yarışmasına başlamış bulunuyor. «AKBABA TOTO» yarışmasına katılmakla gülecek, düşünecek, eğlenecek ve 5000 (Beşbin) liraya kadar kazanma şansına sahip olacaksınız.

Aşağıdaki panoramada 1'den 6'ya kadar numaralanmış 6 karikatür görüyorsunuz. (1'den 6'ya kadar olan bu sayılar AKBABA TOTO kuponundaki karelerin içinde de aynen bulunmaktadır.) Bu 6 karikatürle ilgili diğer 6 karikatür de çeşitli harflerle gösterilmiştir.

Buna göre hangi numaralı karikatürün, hangi harfli karikatürle ilgisi olduğunu bulup AKBABA TOTO kuponundaki 1'den 6'ya kadar sayılarla gösterilen karelerin içine uygun harfleri yazınız. Böylece kelimeyi çözmüş olacaksınız.

İsminizi ve adresinizi de yazdıktan sonra kuponu kesiniz ve bir zarfa koyup AKBABA adresine yollayınız.

Okuyucularımız her hafta bir AKBABA TOTO kuponu doldurup yarışmaya katılabilecekleri gibi daha fazla kuponla da katılabilirler. Fazla AKBABA TOTO kuponu oynayanlar fazla kur'a hakkı elde edeceklerdir.

Hepinize iyi şanslar, başarılar dileriz sevgili okurlarımız.

